

Nº67 GENER 2003

VETERINARIAS

REVISTA DELS COL·LEGIS OFICIALS DE VETERINARIS
DE BARCELONA, GIRONA I TARRAGONA

**Immunopatologia
ocular**

**Entrevista
a Josep Gasa**

**Nou codi del
medicament
veterinari**

EEB: l'estat de la qüestió

ORIGEN, EVOLUCIÓ I SITUACIÓ ACTUAL DE LA
PITJOR CRISI ALIMENTÀRIA DELS ÚLTIMS TEMPS

UAB

Universitat Autònoma de Barcelona

*farmadiet responde
a sus consultas en
condroprotección
articular*

93 409 90 45

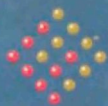
*Composición
Dosis efectiva
Absorción
Eficacia
Duración del tratamiento...*

Farmadiet, especialistas en condroprotección.

Línea de protección Articular

farmadiet
DIVISIÓ VETERINARIA

Conchita Supervia, 15 - 08028 Barcelona
Tel. 93 409 90 40 - e-mail: info@fdg-farmadiet.com

EDITORIAL

La unió fa la força

El passat 19 de desembre, l'Assemblea de Presidents del Consejo General de Colegios Veterinarios de España (CGCVE) va aprovar el conveni que permet la reintegració del COVB al màxim òrgan de representació de la veterinària espanyola.

La discussió de l'acord en el si de l'Assemblea de Presidents va ser un acte d'exercici democràtic i de deferència envers els representants dels col·legis provincials, ja que de fet el conveni estava pactat entre la Junta del Consejo i l'Assemblea del COVB. Encara que la discussió no va ser gens fàcil, al final el conveni va ser ratificat per unanimitat, excepte per dos col·legis. Segurament, en aquesta actitud positiva i d'enteniment també ha influït el fet que el president del Consejo, el professor Badiola, compti amb una nova Junta Permanent més afí amb el seu esperit renovador.

Des del punt de vista econòmic, el conveni representa per als col·legiats de Barcelona un important estalvi de més d'un milió d'euros, ja que el Consejo renuncia a cobrar les quotes que es van deixar de pagar des de l'any 1995. Aquesta renúncia va lligada a la retirada dels 10 procediments contenciosos-administratius que el CGCVE i el COVB s'havien interposat mútuament, i que constituïen una autèntica espasa de Damocles per al Col·legi de Barcelona, ja que en cas que els tribunals haguessin fallat a favor del Consejo això hauria obligat als col·legiats de Barcelona a fer un esforç econòmic considerable.

Però sens dubte la conseqüència més destacable és el fet que els veterinaris de Barcelona tornen a tenir veu dins la veterinària espanyola i europea. El Consejo que presideix Badiola vol apostar per una Veterinària renovada, i per assolir aquesta fita és bàsica l'aportació del COVB. Els veterinaris barcelonins tampoc no es poden quedar al marge dels importants canvis que s'estan produint en la professió a nivell espanyol i europeu, i per això cal anar de la mà dels companys de la resta de l'Estat per mitjà del Consejo. La unió ens ajudarà a ser més forts i a defensar millor els nostres interessos, que en bona part són els de la societat.

■ EN PORTADA

EEB: L'ESTAT DE LA QÜESTIÓ
IMMUNOPATOLOGIA OCULAR
ENTREVISTA A JOSEP GASA

4
14
16

■ EL COL·LEGI INFORMA

SANT FRANCESC A GIRONA
VETERINARIS SOLIDARIS
BORSA DE TREBALL / AIAC

18
19
20

■ OCI

VIATGE

22

■ ACTUALITAT

EL PAPER SOCIAL DEL VETERINARI
NOVA ASSOCIACIÓ D'EDUCADORS CANINS
NOU CODI DEL MEDICAMENT VETERINARI
ESPÈCIES MENORS: S.O.S.
NOVA DIRECTIVA SOBRE PESTA PORCINA
LEGISLACIÓ
AGENDA / TAULELL D'ANUNCIS

24
26
28
30
31
32
34

ACTUALITZACIÓ DE DADES SOBRE L'ENCEFALOPATIA
ESPONGIFORME BOVINA (EEB)

EEB: L'Estat de la qüestió

HISTÒRIA, EVOLUCIÓ I SITUACIÓ ACTUAL A EUROPA I ESPANYA DE LA PITJOR CRISI ALIMENTÀRIA DELS DARRERS ANYS

Text: Albert Canals Rosell. Veterinari del Departament de Sanitat de la Generalitat de Catalunya i veterinari oficial d'escorxador (escorxador M.F. Viñals Soler S.A.)

L'encefalopatia Espongiforme Bovina (EEB) està inclosa dins de les anomenades Encefalopaties Espongiformes Transmissibles (EET), conegudes des de fa més de 250 anys, com per exemple l'Scrapie. Tant en l'home com en els animals tenim diferents EET, i totes elles reben aquest nom perquè produeixen en el cervell abundants concavitats (la imatge al microscopi és la d'una esponja), sense processos inflamatoris (encefalitis), però amb manifestacions neurològiques, amb un curs lent i progressiu que arriba a la mort.

L'agent infecciós que produeix aquesta malaltia es va anomenar prió (Prusiner 1980) o partícula proteica infecciosa. Els prions no tenen material genètic compost per un àcid nucleic (ADN/ARN) i només són proteïnes prioniques, que estan presents de forma normal en tots els animals (PrP). Aquesta proteïna es pot transformar en una proteïna prionica malformada (PrP^{Sc}), molt resistent i que no desapareix quan ho fa la neurona, i dona lloc a la imatge de esponjositat.

Es creu que la transmissió de la malaltia es va produir per la modificació en el Regne Unit a finals dels anys 70 dels sistemes d'obtenció de les farines de carn procedents d'animals morts o despulles. Els animals morts amb Scrapie es feien servir per obtenir farines de carn. En aquells temps el bestiar oví va augmentar molt, en un país on l'Scrapie era endèmic. Es van modificar els solvents orgànics per a l'extracció dels greixos i això modificà les temperatures finals del procés. Sembla que aquestes dues circumstàncies van causar la inactivació de l'agent causal present en els animals morts, i en els decomissos que es feien servir per elaborar farines de carn al Regne Unit. Es creu que per les elevades dosis infectants que rebien el pinsos, aquests, administrats via digestiva als animals bovins, van fer superar la "barrera d'espècie". També les primeres vaques afectades per la malaltia i transformades en farina de carn i d'os van ser un factor important per difondre la malaltia.

Per tots aquests motius, es pensava que era un problema aïllat del bestiar boví en el Regne Unit, però un estudi de 10 casos de la malaltia de Creutzfeldt-Jakob en l'home, que se sortien de les

pautes normals, va concloure amb l'explicació del Secretari d'Estat de Salut al Parlament Britànic, el 20 de març de 1996, que semblava que l'EEB havia afectat a l'home. El pànic va aparèixer en tots els països.

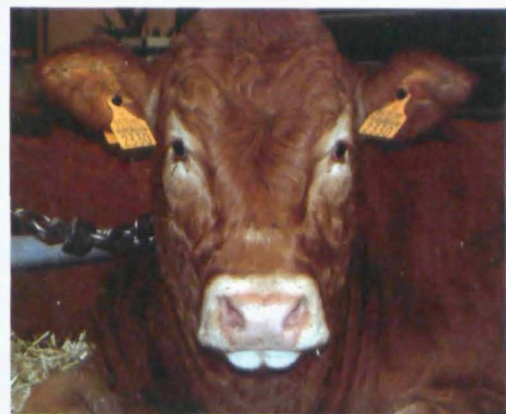
Estudiant l'epidèmia d'EEB es va saber que el seu període d'incubació era molt variable: de 22 mesos a 15 anys, però en la majoria de casos havia estat de 4 a 5 anys. Es van fer estudis per conèixer en quins teixits es podia trobar el prió i en quins no, i es va poder establir que la infectivitat es limitava a determinats òrgans i teixits (Taula N° 1). Aquests òrgans i teixits es van anomenar "materials específics de risc" (MER), els quals s'han d'extreure de tots els bovins de més de 12 mesos i s'han d'eliminar de manera adequada sense que en cap moment entrin en la cadena alimentària humana o animal.

L'eliminació dels MER, juntament amb el diagnòstic dels animals amb trastorns neurològics i generals (aprimament, pèrdua de la producció lletera, etc.) seran les mesures necessàries per evitar que productes contaminats procedents d'animals infectats passin a la cadena alimentària humana.

La disponibilitat del Test ràpid (Tècnica Western Blot) permet detectar en teixit neurològic la presència de la malaltia i permet descartar els animals malalts per al consum humà (Taula N° 4 i 5).

DESENVOLUPAMENT DE L'EEB

El primer cas diagnosticat va aparèixer al Regne Unit l'any 1986. Les mesures aplicades van ser el sacrifici dels ramats amb casos

El 1990 es va prohibir a la UE l'ús de farines de carn en els pinsos del bestiar boví, però la mesura no es va complir estrictament fins l'any 1996

ACTUALITZACIÓ DE DADES SOBRE L'ENCEFALOPATIA
ESPONGIFORME BOVINA (EEB)

**TAULA 1 | INFECTIVITAT DELS DIFERENTS ÒRGANS
I TEIXITS (OMS)**

Categoria 1	Categoria 2	Categoria 3	Categoria 4
Infektivitat Alta	Infektivitat Mitjana	Infektivitat Baixa	Infektivitat No Detectable
Encèfal, Ulls	Melsa, Tonsil·les ¹	Medul·la òssia ⁴ , Fetge	Músculs, Cor, Liet
Medul·la Espinal	Nòduls Linfàtics	Pulmons, Pàncrees	Glàndules Mamàries
	Intestí ² , Ganglis	Nervis Perifèrics	Sèrum Sanguini
	Nerviosos Espinals ³	Mucosa Nasal, Timus	Femta, Ronyó, Orina
	Fluid Cerebroespinal		Tiroides, Saliva
	Pituitària, Adrenals		Glàndula Salivar
	Placenta, Glàndula		Úter, Testicles, Bilis
	Pineal, Duramàter		Teixit Fetal, Pèl, Pell
			Os (sense medul·la)
			Teixit Connectiu
			Ovaris

Fonts: Direcció General de Salut Pública, DSSS, Generalitat de Catalunya.
¹ Pertany al MER per seguretat. La via oral està considerada com la porta d'entrada del Príó.
² És molt abundant el teixit linfocel·lular de les Plaques de Peyer.
³ Conjunt de neurones situades fora del SNC (Cervell, Tronc encefàlic i M. Espinal).
⁴ Possible Contaminació Creuada.

d'EEB i restriccions al moviment d'animals de granges amb casos d'EEB. El 1988 es va prohibir l'ús de farines de carn i os en els pinsos del bestiar boví, mesura que es va generalitzar el 1990 per a tota la Unió Europea. Per comprovacions posteriors, aquestes mesures preses pel govern Britànic no van ser totalment efectives i complides de manera estricta fins l'any 1996. Hi va haver una manca de control en l'exportació de carn per eliminar i destruir els teixits amb capacitat infectiva o MER, no es complia la normativa sobre identificació bovina, no es va respectar la prohibició d'alimentar a rumugants amb farines de carn, i es va exportar farines de carn a altres països. El 1994 apareixen casos a França, Irlanda, Suïssa i Portugal. El 2000 ja tenim també casos a Liechtenstein, Dinamarca, Itàlia, Espanya, Alemanya, Holanda, Bèlgica i Luxemburg. En el 2001 apareixen casos a Àustria, Finlàndia, Grècia, Japó, Eslovàquia, Eslovènia i Txèquia. En el 2002 Espanya ha tingut 43 casos notificats (08/05/02). S'ha de destacar el primer cas a Polònia. A la Taula 2 tenim els casos d'EEB al món fins el juny del 2002.

Després de la comunicació de la possibilitat de transmissió d'aquesta malaltia a l'espècie humana (v-MCJ), el març de 1996 es va prohibir al Regne Unit exportar bovins vius, carn i productes obtinguts d'animals de l'espècie bovina, la farina

de carn procedent de mamífers i els productes destinats a la utilització mèdica, cosmètica i farmacèutica. Aquestes mesures comunitàries per prevenir l'extensió de l'EEB a altres països han tingut un resultat positiu, perquè menys d'un 0.5 % dels casos s'han produït fora del Regne Unit.

Altres mesures preventives van ser el bloqueig de les exportacions de boví de Portugal (1998) i l'obligatorietat de tractaments dels MER inactius dels prions. El problema ja era de Salut Pública (v-MCJ), encara que es considerava un problema només britànic i es començaven a demanar responsabilitats al govern britànic, al Consell Europeu i a la Comissió Europea. En aquella època les mesures legislatives per part de la Unió Europea eren constants i bàsicament encaminades a:

Condicions de transformació de les despulles de mamífers, per inactivar l'agent causal de la malaltia (Decisió 1996).

Prohibicions d'exportació als països on s'incrementa el nombre de casos de la malaltia (Regne Unit, Portugal, Suïssa).

Sistema de Vigilància Epidemiològica en el bestiar boví, mitjançant un programa de seguiment, basat en proves ràpides d'anàlisi. (Decisió 2000)

Tots els Estats Membres tenen que eliminar de la cadena alimentària humana i animal els teixits de risc (MER) dels animals bovins, ovins i caprins (Decisió 2000).

Diagnòstic ràpid de bovins de més de 30 mesos (2001).

A Catalunya l'EEB ja figurava des de l'any 1991 entre les malalties de declaració obligatòria i urgent per part dels Serveis Veterinaris dels escorxadors

Prohibició de les farines de carn en l'alimentació de tot tipus de bestiar (Gener 2001).

L'EEB A L'ESTAT ESPANYOL

A Espanya, com a la resta dels països de la Unió Europea, es va prohibir la utilització de les farines de carn en l'alimentació dels rumugants l'any 1994. De totes maneres l'Estat Espanyol, davant la manca de mesures comunitàries, va adoptar de manera unilateral diferents mesures de protecció contra la malaltia (1996). Tanmateix, el 22 de novembre del 2000 es va detectar i declarar el primer cas d'EEB a l'Estat Espanyol en un animal procedent d'una explotació de Galícia. A finals del 2001 teníem 82 casos, la majoria del nord-est espanyol (Galícia, Castella i Lleó, Astúries, Navarra), la zona de més producció vacuna de tot el país. El juny del 2002 ja eren 178 els casos declarats i confirmats i 15 les CC.AA. afectades per la malaltia. En l'home

La PCR veterinaria en su laboratorio

Rápido - Específico - Sensible

- Una gama de tests PCR sensibles y específicos : diagnóstico de patologías bovinas, porcinas y aviares
- Un asesoramiento personalizado: Organización de la PCR en su laboratorio y oferta sobre el material y el consumible
- La formación del personal y la realización de las primeras pruebas con un técnico especializado
- La asistencia técnica con una simple llamada : respuesta a todas las preguntas de orden técnico o otras, relacionadas con el funcionamiento de los tests Adiavet o de la PCR

ADIA GENE

Kits de detección preparados

Patologías porcinas

Patologías bovinas

Patologías aviares

Actinobacillus pleuropneumoniae
Mycoplasma hyopneumoniae
Lawsonia intracellularis
Brachyspira hyodysenteriae
Brachyspira pilosicoli
Brachyspira innocens-B. intermedia

Mycobacterium paratuberculosis
Virus de la diarrea bovina (BVDV)

Mycoplasma gallisepticum
Mycoplasma synoviae
Mycoplasma meleagridis

AES
Laboratoire

Su colaborador...
 de la toma de muestra al resultado
 ... en microbiología

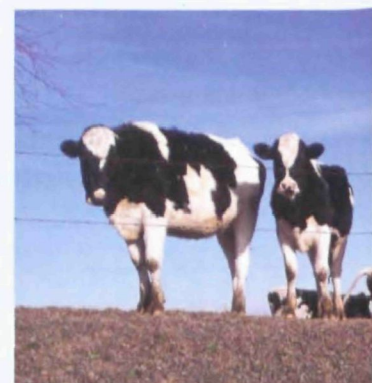
AES - Biocheck S.A. • C/Santa Fé, Local
 08191 RÚBI (Barcelona)
 Tel: (34) 93 588 40 12
 Fax: (34)93 588 85 94
 www.aes-lab.com
 biocheck@biocheck.es

ACTUALITZACIÓ DE DADES SOBRE L'ENCEFALOPATIA
ESPONGIFORME BOVINA (EEB)

TAULA 2 | CASOS D'EEB AL MÓN (01/10/02)

País	Fins 1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	TOTAL
Regne Unit*	161.324	8.149	4.393	3.235	2.301	1.443	1.202	534	182.581
Alemanya	4 ^a	0	2 ^a	0	0	7	125	72	210
Bèlgica	0	0	1	6	3	9	46	23	88
Dinamarca	1 ^a	0	0	0	0	1	6	1	9
Espanya	0	0	0	0	0	2	82	94 ^d	178
França	13	12	6	18	31 ^b	132	274	159	675
Grècia	0	0	0	0	0	0	1	0	1
Irlanda	115 ^b	74	80	83	95	149	246	232	1.074
Itàlia	2 ^a	0	0	0	0	0	48	4	54
Luxemburg	0	0	1	0	0	0	0	1	2
Holanda	0	0	2	2	2	2	20	13	41
Portugal	33 ^b	31	30	127	159	150 ^b	110	49	689
Àustria	0	0	0	0	0	0	1	0	1
Finlàndia	0	0	0	0	0	0	1	0	1
Total U.E.	161.492	8.266	4.515	3.471	2.591	1.925	2.162	1.182	185.604
Japó	0	0	0	0	0	0	3	2	5
Liechtenstein	0	0	0	2	0	0	0	-	2
Eslovàquia	0	0	0	0	0	0	5	5	10
Eslovènia	0	0	0	0	0	0	1	2	3
Suïssa	186	45	38	14	50	33	42	12	420
República Txeca	0	0	0	0	0	0	2	0	2
Altres ^c	4	0	0	0	0	0	0	-	4
Polònia	0	0	0	0	0	0	0	3	3
Israel	0	0	0	0	0	0	0	1	1
Total Món	161.678								186.050

Fonts: Abans i durant 1996: O.I.E.
Després de 1996: Sistema de notificació de les malalties dels animals pels Estats Membres, completat pels informes mensuals de la BSE del Regne Unit i Portugal.
Altres països: O.I.E.
^a Casos importats ^b Compren casos importats [Irlanda: 1989(5); 1990(1); 1991-92(2); 1994-94(1)] [França: 1999(1)] [Portugal: 2000(1)] ^c Casos importats registrats el 1989 [illes Malvines (1); Oman (2)] Casos importats registrats al 1993 [Canadà (1)]
^d Fins 01/10/02
* Dades fins 30/06/02 (R. Unit: Alderney, G. Bretaña, Guernsey, I. Nort, Illa de Man, Jersey)

no s'ha presentat cap cas de la nova variant de la malaltia de Creutzfeldt-Jakob, i el risc que aparegui és mínim o pràcticament nul, bàsicament per les mesures preventives de Salut Pública que Espanya va adoptar el 1986.

L'EEB A CATALUNYA

A Catalunya, el Departament de Sanitat i Seguretat Social (DSSS), des de fa anys, segueix l'evolució de la malaltia, adoptant les mesures que ha anat dictant la Unió Europea i el Govern Central. L'any 1991 l'EEB ja figurava entre les malalties de declaració obligatòria i urgent per part dels Serveis Veterinaris dels escorxadors. El 1994 es feien complir les mesures de restricció sobre carns de la Gran Bretanya (prohibició d'entrada

de vísceres i carn bovina amb parts del sistema nerviós i del sistema limfàtic). El 1996 es feia complir la prohibició d'exportació de carn o derivats carnis de la Gran Bretanya. També, en els escorxadors, ja es retiraven els MER de tots els bovins, els ovins i els caprins procedents de països amb casos autòctons d'EEB, perquè no entressin en la cadena alimentària humana ni animal. El maig de 1996 es va crear la Comissió de Seguiment de l'EEB a Catalunya, constituïda pels departaments de Sanitat, Medi Ambient i Agricultura, les associacions d'empreses farineres, el sector carni i el sector productor. També des de l'any 1996 es fa un programa de vigilància de l'EEB i de l'Scrapie amb recollida d'encèfals sospitosos, de sacrificis d'urgència i altres escollits aleatòriament. El DSSS

El juny del 2002 ja eren 178 els casos declarats i confirmats i 15 les Comunitats Autònomes afectades per l'EEB a Espanya

Rumalata

El almidón en la dieta
ya no es un problema

*La alternativa al uso
de antibióticos ionóforos*

NOREL & NATURE
NUTRICION

NATURE

ACTUALITZACIÓ DE DADES SOBRE L'ENCEFALOPATIA
ESPONGIFORME BOVINA (EEB)

TAULA 3 | CASOS CONFIRMATS D'EEB A CATALUNYA

Núm. Ordre	Confirmació	Població	Sacrifici	Cens Vaques	Cens Vedells	An. Sacrificats
1/2001	23/03/01	Lliçà de Munt	30/03/01	83	34	157
2/2001	23/04/01	Canovelles	23/04/01	28	21	67*
3/2001	02/08/01	Canet Adri	10/08/01	62	105	172
4/2001	14/09/01	Gurb	21/09/01	90	43	133
5/2001	19/11/01	Castelló d'Em.	14/12/01	90	62	12
6/2001	18/12/01	Franqueses	12/01/02	52	29	81
1/2002	11/04/02	Vilanant	27/04/02	200	110	322
2/2002	18/04/02	Centelles	30/05/02	18	165	80
3/2002	13/05/02	Llers	08/06/02	103	88	193
4/2002	05/06/02	Massanes	06/07/02	194	73	24
5/2002	05/07/02	Vilobí d'Onyar	20/07/02	56	41	12
6/2002	19/07/02	Serra Daró	20/07/02	9	-	4
7/2002	19/07/02	Peramola	08/08/02	24	8	32

* Inclou 17 animals de l'espècie caprina (Data d'actualització: 20 d'agost de 2002, DARP)

també realitza de manera sistemàtica als establiments alimentaris els controls en destinació de les carns d'animals de les espècies bovines, ovines i caprines i llurs productes, de qualsevol estat membre o país tercer, bàsicament per comprovar l'absència de MER. A l'octubre del 2000, es retiraven els MER que afectaven a tots els remugants amb independència del país d'origen. A partir d'abril del 2001, al considerar-se la columna vertebral com MER, també va ser retirada i destruïda. En la Taula nº 3 veiem els casos catalans d'EEB.

A finals del 2001 s'havien analitzat a tota la Unió Europea 6.8 milions d'animals sans adults, el 16.6 % del cens boví adult

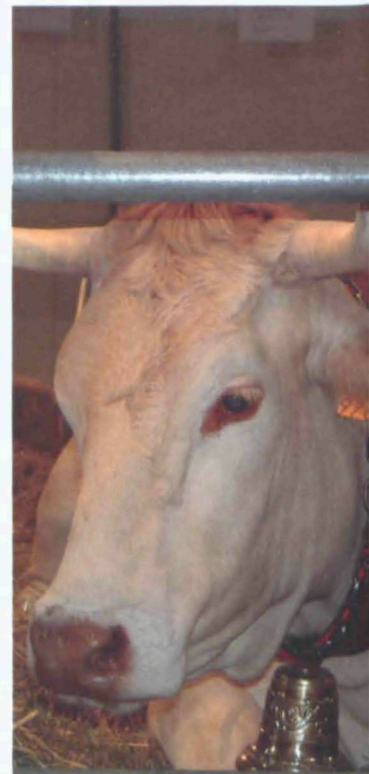
A partir del 2001 s'estableix el Programa integral coordinat de vigilància i control de les EET (RD 3454/00, modificat per l'Ordre de 26 de juliol de 2001), amb la presa de mostres i la investigació de l'agent causal de l'EEB en bovins de més de 20 mesos (sospitosos de tenir la malaltia, els originaris de França, Irlanda, Suïssa i Portugal) i en bovins de més de 30 mesos (sacrificis d'urgència, morts en les explotacions). A partir de mitjans del 2001 a bovins de més de 30 mesos sacrificats amb destinació al consum humà (A Catalunya, aquestes anàlisis es fan des de gener i s'ha rebaixat l'edat a 24 mesos [Decret 40/2001]).

Es preveu que s'hauran de recollir entre 25.000 i 30.000 mostres, amb un increment del 10 %, per l'avançament de l'edat a 24 mesos, en 40 escorxadors frigorífics que sacrifiquen boví. Amb tot això, es va considerar necessari disposar de laboratoris de rutina (4), a més d'un de referència (PRIOCAT) que està a la Facultat de Veterinària de la UAB. Aquests laboratoris duran a terme les anàlisis de rutina mitjançant el test de diagnòstic ràpid (PRIONICS). A més el PRIOCAT actua com a laboratori de referència per al diagnòstic definitiu de l'EEB.

TEST DIAGNÒSTIC RÀPID

La Comissió Europea va introduir a partir de l'1 de gener del 2001 l'obligació de realitzar un Test Post-mortem (Test ràpid Prionics) a tots els animals bovins més grans de 30 mesos destinats al consum humà, per veure quina és la situació real de la malaltia. A finals del 2001 s'havien analitzat a tota la UE 6.8 milions d'animals sans adults, xifra que representa el 16.6 % del cens boví adult. Els tests han detectat 1.770 (754) animals positius. A Espanya, amb un cens de 3.4 milions de caps bovins adults, es van fer 290.566 anàlisis en animals sans. D'aquests, 29 (4) van sortir positius. També s'han fet anàlisis en animals sospitosos de patir la malaltia, animals de risc (morts i sacrificats d'urgència en l'explotació, decomissos en escorxadors), i animals sacrificats quan apareix un cas d'EEB. A Espanya s'han fet 462 tests en animals sospitosos, 45.874 en animals de risc i 3.351 en programes d'eradicació de l'EEB.

Les proves post-mortem es fan als Laboratoris autoritzats per les CC.AA. que fan el control analític de les encefalopaties i remeten al Laboratori Nacional de Referència les mostres dubtoses

Des gener del 2001 és obligatori realitzar un Test Post-mortem a tots els animals bovins més grans de 30 mesos destinats al consum humà

La mayor protección con el menor esfuerzo

Stellamune[®] 1 UNO
Una sola dosis. Toda una vida. **AMPHIGEN[™]**

Stellamune[®] UNO es una bacterina de *Mycoplasma hyopneumoniae* inactivado, cepa NL 1042, entre 4,5 y 5,2 log₁₀ URE con excipiente microcristalino Amphigen[™].
Indicaciones de uso: Para la inmunización activa de cerdos, a fin de reducir lesiones pulmonares, toses y pérdidas en la ganancia de peso causadas por *M. hyopneumoniae* en animales de engorde. La instalación de la inmunidad tras la vacunación es de 3 semanas. Se ha demostrado que la inmunidad dura, al menos, 23 semanas. **Contraindicaciones:** No deben vacunarse animales gestantes ni lactantes. **Incompatibilidades:** No debe mezclarse con ninguna vacuna o producto inmunológico. **Tiempo de espera:** Cero días. **Precauciones:** En caso de autoinoculación accidental acudir inmediatamente al médico. **Posología:** Una sola dosis, intramuscular, de dos ml a partir de la tercera semana de vida. **Comercializado por:** Pfizer, S.A. División Salud Animal, Avda de Europa 20 B, Parque Empresarial La Moraleja, 28108 Alcobendas. REGISTRO N° 1455 ESP.

Salud Animal
División de Pfizer, S.A.

ACTUALITZACIÓ DE DADES SOBRE L'ENCEFALOPATIA
 ESPONGIFORME BOVINA (EEB)

TAULA 4 | TEST PRÌONICS. UNIÓ EUROPEA (GENER-DESEMBRE 2001)

País	Animals Adults ¹	Animals Sospitosos ²	Animals Risc ³	Animals Sans ⁴	BSE Erradic???	⁵			
Bèlgica	1.5	242	9	14.170	8	359.435	28	3.522	1
Dinamarca	0.9	73	1	22.192	1	250.414	3	4286	1
Alemanya	6.6	214	7	276.933	78	2.565.341	36	13.849	4
Grècia	0.3	3	0	1.655	0	15.360	1	95	0
Espanya	3.4	464	9	53.581	38	328.517	35	3.700	1
França	11.0	469	91	133.889	100	2.382.225	83	11.117	3
Irlanda	3.4	482	123	25.507	85	635.930	34	12.196	4
Itàlia	3.4	9	0	65.258	23	370.201	27	2.660	0
Luxemburg	0.1	14	0	1.395	0	19.475	0	2	0
Holanda	1.8	97	3	44.337	6	454.649	11	2.558	0
Àustria	1.0	2	0	9.513	0	216.045	1	28	0
Portugal	0.8	326	62	8.033	29	28.384	19	2.012	3
Finlàndia	0.4	3	0	17.960	1	9.882	0	31	0
Suècia	0.7	25	0	23.643	0	4.483	0	0	0
Regne Units	5.3	1.211	781(38)	72.666	375(16)	21.885	1	401	0
Total	40.8	3.634	1086(38)	771.272	744(16)	7.670.176	279	56.457	17

 Font: DG Health & Consumer Protection: http://europa.eu.int/comm/food/fs/bse/testing/bse_test08_en.pdf

() Casos pendents de confirmació (12/10/01)

1. Font: Eurostat (Població Bovina del país. Milions de caps) 2. Animals sospitosos de patir la malaltia. 3. Animals de risc. 4. Animals sans. 5. Animals d' explotacions on hi ha hagut un cas d'EEB. 6. Només G. Bretanya.

 TAULA 5 | TEST PRÌONICS REALITZATS
 A ESPANYA. ANIMALS DE RISC (01/09/02)

CC.AA.	Test Príonics CC.AA	LNR (*)
Galícia	116.030	1
Castell Lleó	75.278	39
Andalusia	30.162	769
Cantàbria	27.268	6
País Basc	22.483	1
Castella Manxa	22.294	21
Catalunya	18.070	9
Astúries	17.932	6
Madrid	17.140	2
Navarra	11.420	7
Extremadura	9.558	241
València	4.135	1
Balears	3.302	6
Canàries	2.696	1
Aragó	2.220	2
Múrcia	96	2.121
La Rioja	1.199	1
Melilla	0	7
Ceuta	0	0
Total	381.283	3.271

 Font: M.A.P.A. (www.eeb.es)

(*) Laboratori Nacional de Referència (Algete, Madrid)

o positives de les proves ràpides "post-mortem". Els Laboratoris Nacionals de referència són:

- Departament d' Anatomia Patològica de la Facultat de Veterinària de la Universitat de Saragossa. Confirma els casos positius o dubtosos diagnosticats en els Laboratoris autoritzats de les CC.AA. i en el LNR d' Algete del MAPA.

- El Laboratori Central de Veterinària d' Algete (Madrid), és el LNR per a la realització de les proves ràpides post-mortem de vigilància de l'EEB.

- El Centre d' Investigació de Sanitat Animal (CISA) de Valdeolmos (Madrid), que pertany a l'Institut Nacional d' Investigació i Tecnologia Agrària i Alimentària (INIA) del Ministeri de Ciència i Tecnologia.

- El Laboratori Arbitral Agroalimentari del MAPA, és el LNR per al control de la presència de restes o productes animals, incloses les farines de carn i ossos en substàncies destinades a l' alimentació d' animals de producció.

Aquests LNR tenen funcions de coordinació i control dels mètodes de diagnòstic utilitzats pels Laboratoris autoritzats. Elaboren protocols oficials de presa de mostres i tècniques analítiques per al seu desenvolupament en els Laboratoris autoritzats i confirmen els casos positius o dubtosos diagnosticats en aquests.

Es calcula un total de 325.000 a 400.000 determinacions les que s'hauran de fer d' animals bovins majors de 30 mesos.

En el proper número: La nova variant de la malaltia de Creutzfeldt - Jakob ●

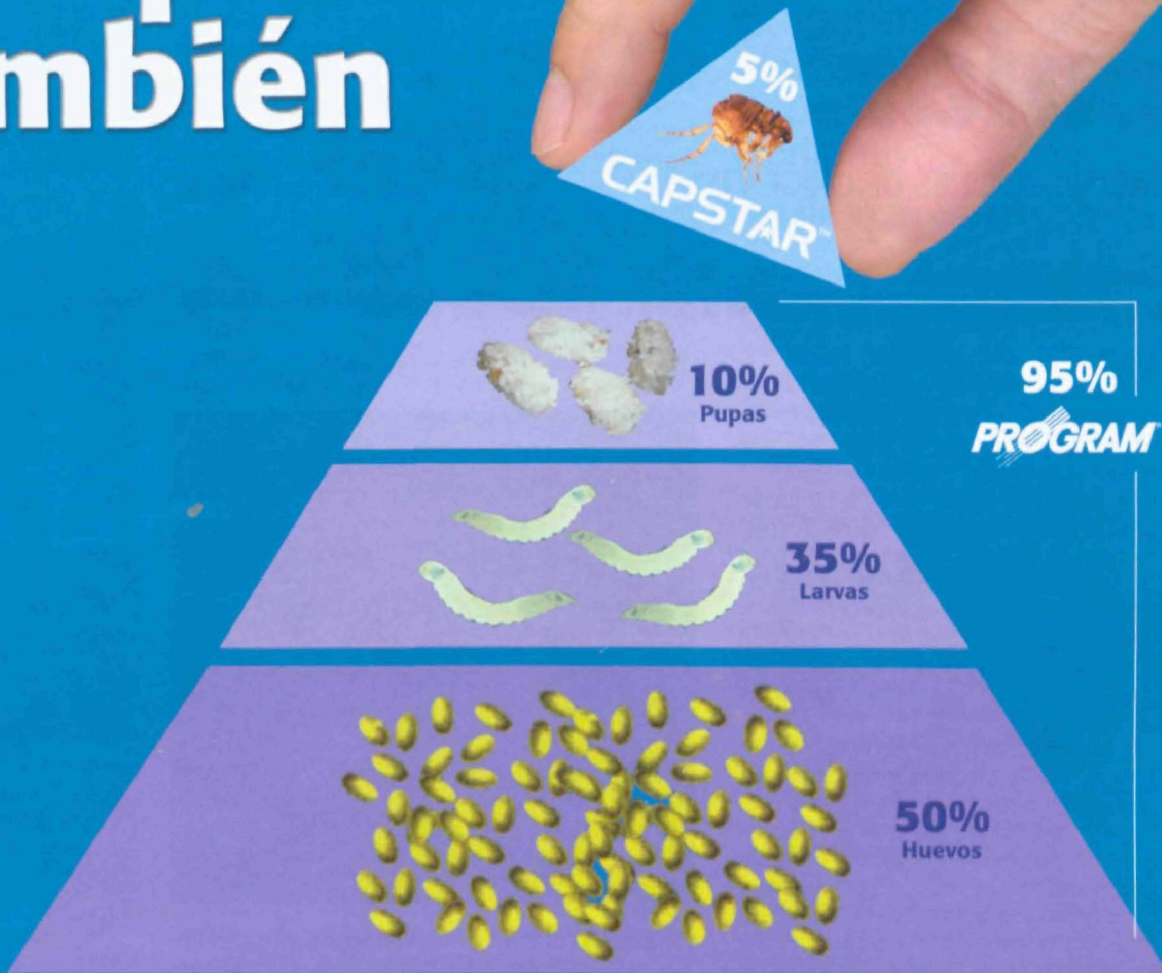

BIBLIOGRAFIA

Existeix bibliografia a disposició dels interessats.

PER A MÉS INFORMACIÓ

Unió Europea:
europa.eu.int/comm/food/fs/bse/bse31_fr.pdf (Casos EEB)
europa.eu.int/comm/food/fs/bse/testing/bse_test08_en.pdf (Test Príonics)
www.eeb.es (Web de l' Encefalopatia Espongiforme Bovina. Administració General de l' Estat)
www.gencat.es/sanitat (Web del Departament de Sanitat i Seguretat Social. Generalitat de Catalunya)
www.gencat.es/Darp (Web del Departament d' Agricultura, Ramaderia i Pesca)
www.who.org (Web de l' Organització Mundial de la Salut, OMS)
www.oie.int (Oficina Internacional d' Epizooties, OIE)
www.isciii.es (Web de l' Institut de Salut Carles III)
www.msc.es (Web del Ministeri de Sanidad y Consumo)
www.mapya.es (Web del Ministeri de Agricultura, Pesca y Alimentación)

Hemos completado la pirámide. Complétela usted también

- CAPSTAR es el adulticida en comprimidos, contra pulgas de perros y gatos.
- CAPSTAR contiene nitenpiram. Actúa de forma muy rápida. Un solo comprimido acaba con todas las pulgas del animal. Entre el 95 y 100% de eficacia se observa en las primeras 6 horas, empezando a actuar ya a los 15 minutos.
- CAPSTAR no tiene contraindicaciones.
- Puede administrarse a hembras gestantes y en lactación y a cachorros a partir de 4 semanas de edad.
- CAPSTAR es el perfecto complemento de PROGRAM para el control integrado de pulgas.
- CAPSTAR y PROGRAM no dejan restos de insecticida sobre los animales ni en el hogar.
- Prescriba PROGRAM para una protección continuada contra las pulgas.
- Prescriba CAPSTAR si hay presencia de pulgas al iniciar el tratamiento con PROGRAM o si, ocasionalmente, se perciben sobre el animal.

Nuevo

CAPSTAR™ PROGRAM™

Definitivo control integrado de pulgas

Inmunopatología ocular

DIVERSAS AFECCIONES DE ORIGEN INMUNOLÓGICO PUEDEN AFECTAR EL SISTEMA DE DEFENSA OCULAR DE PERROS Y GATOS

Texto y fotos: Francisco José Simón.

Extracto de la conferencia pronunciada por el autor en el COVB el 19 de noviembre de 2002

El ojo es un órgano directamente en contacto con el medio externo y por tanto expuesto a diferentes agresiones. Su inmunidad no específica se basa en el efecto de las barreras (piel y mucosa), las secreciones (lágrimas), la flora bacteriana, la descamación y renovación de los epitelios y las reacciones inflamatorias.

La conjuntiva y la membrana nictitante tienen un epitelio estratificado y no queratinizado, así como un corion o sustancia propia recubiertos por la lágrima.

Las lágrimas participan junto con la conjuntiva en el sistema inmunitario contra los gérmenes y otro tipo de agresiones oculares. Ejercen un efecto mecánico de limpieza y contienen sustancias bacteriostáticas, bactericidas, del complemento e inmunoglobulinas del tipo Ig G e Ig A.

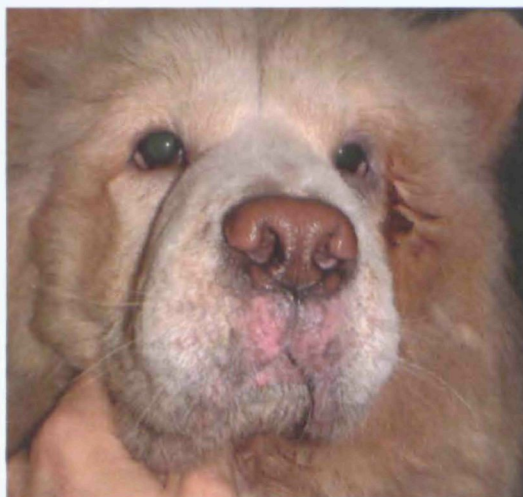
La flora microbiana que normalmente se encuentra en la superficie corneal está considerada como un sistema de defensa no específico. Entra en competencia con los agentes patógenos en el consumo de nutrientes y por la eliminación de sustancias también tienen propiedades antibióticas.

LAS CONJUNTIVITIS

Todo este esquema tan complejo y perfecto de defensa ocular se puede ver alterado por muchas circunstancias, algunas de ellas de tipo patológico inmunitario. En una conjuntivitis alérgica normalmente encontramos secreción serosa a seromucosa, prurito, un ligero edema e hiperemia, epífora e inflamación de los folículos linfoides.

Las conjuntivitis foliculares consisten en la inflamación de los folículos linfoides situados en la cara interna de la membrana nictitante. Suelen tratarse con corticoides tópicos y en algunos casos graves con mucho prurito también se aplican corticoides sistémicos. La ciclosporina es asimismo efectiva porque inhibe la proliferación de los linfocitos.

Se ha observado que las conjuntivitis foliculares disminuyen con la edad hasta desaparecer. En las perras que han pasado el primer ce-

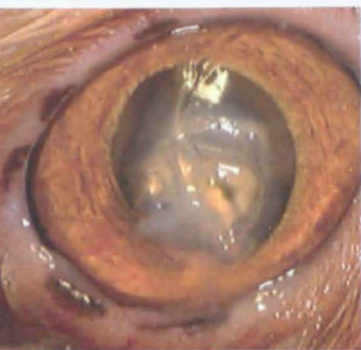
lo también disminuyen sin necesidad de tratamiento. Las conjuntivitis foliculares producen una secreción mucosa que genera una especie de hilo en la conjuntiva.

Por último se encuentran las conjuntivitis de naturaleza autoinmune, como la conjuntivitis linfoplasmocitaria, típica de los perros de la raza pastor alemán, caracterizada por la proliferación de los linfocitos y los plasmocitos que puede llegar a afectar al párpado en su canto medial, provocando pequeñas ulceraciones que pueden avanzar hacia la zona nasal. Su tratamiento siempre se realiza con corticoides tópicos y ciclosporina. Aunque es un tratamiento que puede prolongarse durante años, en la época invernal y dependiendo de cada caso se puede bajar la dosis de la medicación e incluso retirarla.

LA CÓRNEA

La córnea es una protección física de las estructuras intraoculares. Está recubierta de la lágrima, que prácticamente se considera como su primera capa. Posee un epitelio estratificado con una membrana basal, un estroma que constituye la parte más importante del grosor de la córnea, dentro del cual se hayan unas cé-

La flora microbiana que se encuentra en la superficie corneal está considerada como un sistema de defensa no específico

En la foto de la izquierda, Chow Chow con panuveítis. Sobre estas líneas, de arriba abajo, córneas afectadas por leishmania, herpes virus y diversos tipos de queratitis.

lulas dendríticas inmunocompetentes denominadas queratocitos, así como fibras de colágeno distribuidas en paralelo para asegurar la transparencia de la córnea. Por debajo del estroma se halla la membrana de Descemet y por debajo de ésta el endotelio.

Desde el punto de vista bioquímico, la córnea está compuesta por agua (75 - 80 % del peso total), proteínas (colágeno, proteoglicanos) y enzimas (acetilcolina, metaloproteinasas e inhibidores de las proteinasas).

QUERATITIS INMUNOMEDIADAS

Las queratitis inmunomediadas abarcan no sólo las queratitis autoinmunes sino también las infecciosas, en las que el sistema inmunitario juega un papel muy importante en la patogénesis de la lesión.

Los agentes infecciosos de las queratitis son las infecciones bacterianas y los herpes virus en los gatos. Los procesos autoinmunes son las queratitis superficiales crónicas y las queratitis eosinofílicas.

Cuando se produce una úlcera en la que se intuye que puede haber una infección, las bacterias generan proteasas alcalinas que destruyen el colágeno y la elastina. La córnea reacciona contra este proceso fabricando metaloproteinasas y proteasas séricas para remodelar la córnea. Este esfuerzo por regenerar el tejido y luchar contra la infección produce un desequilibrio y hace que aquélla progrese más. Si no se actúa rápidamente en estos casos, el proceso puede evolucionar hacia una queratomalacia que provoca que gran parte o todo el colágeno de la córnea se deshaga y ésta llegue a perforarse. Para evitarlo hay que recurrir a un tratamiento agresivo sobre las úlceras que consiste en tomar una muestra para cultivo y luego realizar un tratamiento con quinolonas tópicas, midriáticos para mantener el iris dilatado y lejos de la córnea y anticollagenasas para inhibir los enzimas que deshacen el colágeno. Este tratamiento antibiótico debe complementarse con terapia sistémica.

LOS HERPES VIRUS

Los herpes virus pueden provocar a nivel de la córnea una queratitis epitelial con una serie de úlceras dendríticas debidas a la replicación del virus en el epitelio o una queratitis estromal que en muchas ocasiones en los PCR realizados salen negativos tanto de la córnea como de la conjuntiva. En los tratamientos contra las herpevirosis, además de los antibióticos de cobertura se pueden utilizar también los colirios antivíricos o viroestáticos y L-lisina oral.

QUERATITIS SUPERFICIAL CRÓNICA (QSC)

La QSC se caracteriza por una conjuntivitis focal, la infiltración corneal centrípeta de células inflamatorias, la deformación y espesamiento

Las conjuntivitis foliculares producen una secreción mucosa que genera una especie de hilo en la conjuntiva

del epitelio y la pigmentación producida por melanocitos. Es casi con toda seguridad una enfermedad crónica, aunque en algunos perros adultos es menos agresiva, haciendo innecesaria incluso la medicación. El tratamiento se realiza con corticoides tópicos que pueden aplicarse en forma de colirio, pomada o en las fases agudas también por vía oral o en forma de retardados a nivel subconjuntival. En última instancia, cuando la visión está muy afectada por el pigmento depositado en la córnea, se puede recurrir a la queratectomía lamelar.

QUERATITIS EOSINOFÍLICAS

El tratamiento en el caso de las queratitis eosinofílicas consiste en corticoides tópicos y sistémicos que neutralizan la histamina de los mastocitos, inhiben la proliferación de éstos y disminuyen la actividad de los linfocitos.

Los interferones locales alfa 2a inhiben la liberación de los productos citotóxicos producidos por los eosinófilos. Se deben administrar a la dosis de 2.000 u.i./ml mediante aplicación tópica.

La lodoxamina, que también inhibe la respuesta de los eosinófilos disminuyendo la degranulación y la liberación de las proteínas catiónicas responsables de las lesiones tisulares por citotoxicidad, también puede emplearse en estos casos, pero siempre en combinación con los corticoides.

LAS UVEÍTIS

La uvea está formada por una uvea anterior (iris y cuerpos ciliares) y una uvea posterior (coroides). Esta última está íntimamente relacionada con la retina, por lo que cualquier inflamación de la coroides puede afectarle.

Las uveítis se clasifican en reacciones anafilácticas; inflamaciones relacionadas con los anticuerpos citotóxicos; inflamaciones de enfermedades relacionadas con los inmunocomplejos; y las inflamaciones ligadas a respuestas inmunitarias de mediación celular.

Entre las inflamaciones relacionadas con anticuerpos citotóxicos, la más conocida es la panuveítis desarrollada en el Vogt-Koyanagi-Harada o síndrome uveodermatológico. Estas uveítis son muy graves, bastante agudas y si no se tratan con agresividad pueden desembocar en la pérdida total de la visión. El tratamiento debe ser crónico con corticoides sistémicos y azatioprina. Se da sobre todo en razas como el Chow Chow, el Husky y el Akita Inu. ●

ENTREVISTA A JOSEP GASA, DEGÀ DE LA FACULTAT
DE VETERINÀRIA DE LA UAB

‘La nostra gestió es basa en el consens’

LA MILLORA DE LA DOCÈNCIA I LA MODIFICACIÓ DEL PLA D'ESTUDIS,
OBJECTIUS BÀSICS DEL NOU EQUIP DE GOVERN DE VETERINÀRIA

Text i fotos: David Quesada

“Més del 85 per cent dels nous estudiants tenen vocació per la clínica de petits animals; és molt difícil corregir aquesta tendència”

Josep Gasa, llicenciat en Veterinària per la Universitat de Saragossa i catedràtic de Nutrició Animal a la Universitat Autònoma de Barcelona, és des del passat mes de març del 2002 el nou degà de la Facultat de Veterinària de la UAB en substitució de Martí Pumarola. Hem volgut entrevistar-lo per conèixer com afronta el repte del seu mandat i què opina de les diverses qüestions que afecten la formació acadèmica i la professió dels veterinaris.

Quin és el programa de govern amb el qual ha assumit la direcció de la Facultat?

La nostra gestió es basa en el consens que ha caracteritzat el funcionament d'aquesta Facultat durant els seus vint anys d'existència. Volem respectar les decisions preses per equips anteriors i gestionar amb eficàcia les accions ja engegades i programades, sense oblidar noves iniciatives de futur. Aquesta continuïtat no s'ha d'entendre com un afany que les coses no canviïn, sinó com un desig, nascut de la col·laboració entre tots els estaments de la Facultat, que el seu funcionament segueixi una línia coherent i de progrés.

Partint de la premissa de conservar i fomentar aquest bon clima d'enteniment i transparència, el nostre programa de govern té com a punts més destacables continuar treballant per millorar la docència; la modificació del Pla d'Estudis, un assumpte delicat però necessari, d'acord amb les noves lleis estatal i autonòmica i seguint la normativa europea; la solució o almenys alleugeriment de la manca d'espais i la creació de noves infraestructures a la Facultat; i el manteniment de l'esperit de col·laboració i els contactes periòdics amb altres centres de docència i recerca, les associacions i organitzacions professionals.

En el sector de la clínica veterinària està molt estesa l'opinió que el Pla d'Estudis de Veterinària es decanta massa cap a la clínica de petits animals, la qual cosa repercuteix posteriorment en el mercat laboral. Comparteix aquesta visió?

Si analitzéssim l'actual Pla d'Estudis, veuríem que no existeix aquest biaix i que hi ha un cert equilibri entre les diferents especialitzacions (clínica de petits animals, producció i clínica ramadera i higiene i

tecnologia dels aliments). El veritable problema es troba en la vocació amb què arriben els mateixos alumnes quan entren a la Facultat. Més del 85 % procedeix del medi urbà i comparteix la imatge que té la societat de la Veterinària, limitada a l'atenció de les mascotes. Realment, entre els estudiants de nou ingrés, hi ha molt poca vocació per la ramaderia o pel camp de la tecnologia i higiene alimentària, i ens costa molt aconseguir que al llarg de la carrera un petit percentatge canviï de parer i opti per aquestes darreres especialitats.

Creu que la creixent preocupació de la societat per la seguretat alimentària ofereix oportunitats de projecció social i laboral per als veterinaris?

Els veterinaris ens hem ocupat de la higiene alimentària des de sempre i crec que no ho hem fet tant malament; de fet som exportadors d'aquest tipus de serveis a d'altres estats de la UE. La sensibilització creixent de l'opinió pública en aspectes de seguretat alimentària fa que aquest sigui un àrea de la professió que cal reforçar i empenyer per continuar estant en la vanguardia del sector. Desafortunadament, com acabo de dir, la seguretat alimentària no figura entre les preferències vocacionals dels nostres estudiants.

Quin paper ha de jugar la Universitat en la formació continuada dels llicenciats?

Entenc que en el marc general de la formació continuada hem de diferenciar entre la formació de postgrau (doctorats, masters,...) que té les seves pròpies pautes d'organització, i aquella formació que ha de permetre el reciclatge permanent dels professionals. En aquest últim cas considero que la Universitat ha de tenir un paper fonamental en la definició i garantia dels continguts científics de la formació continuada, però aquí cal també la implicació decidida de les associacions i organitzacions professionals per dur-la a la pràctica.

Creu que està ben organitzat el sistema de pràctiques de la Facultat? Què opina d'altres models, com per exemple el que té establert la Facultat de Veterinària de València?

Penso que el sistema de pràctiques que tenim organitzat en l'àmbit de la clínica de petits ani-

Per a Josep Gasa és important mantenir el clima d'enteniment entre la Universitat i les Associacions Professionals

mals és pot millorar, però avui per avui és prou satisfactori. Una altra cosa són les pràctiques en el camp de les espècies ramaderes, basades en un sistema ambulant en col·laboració amb explotacions properes a la Facultat, que en la meua opinió no acaba de funcionar com voldríem per què sovint suposa una sensació de pèrdua de temps i esforç per als alumnes i els professors i provoca un cert desencís. És un tema que hem de resoldre, ja que ara per ara la solució alternativa, que seria crear un hospital clínic per a animals de renda, no és viable per motius econòmics.

En quant als altres models, i en concret el de la Facultat de Veterinària de València, no dubto que els funcioni, però també crec que el sistema que han adoptat és fruit de la necessitat, d'una adaptació a la situació que tenen allí, i no d'una elecció conscient i basada en el convenciment en l'excel·lència del model.

Una altra crítica que arriba des del sector de la clínica de petits animals és la possible competència que exerceix l'Hospital Clínic Veterinari (HCV). Creu que aquests recels estan justificats? Actua realment l'HCV com a centre veterinari en tots els casos?

Aquesta és una qüestió recurrent en totes les reunions que mantenim amb el Col·legi de Veterinaris. Sent molt optimistes, suposem que a l'HCV es fa una mitjana de 15 actes clínics no referits diaris; com podem parlar de competència deslleial amb aquest volum d'intervencions, tenint en

compte el nombre de centres veterinaris que hi ha només en l'àrea metropolitana de Barcelona? L'acusació ni tant sols s'aguanta si circumscrivim la qüestió a la zona del Vallès. Realment representa aquesta xifra una competència tan gran? Ho sento, però no trobo arguments que aguantin aquesta crítica. No nego que puguem reduir els casos no referits, de fet tenim una clara vocació de caminar cap a la referència, però els casos no referits no desapareixeran mai de la pràctica de l'HCV, perquè els estudiants també han d'aprendre a fer les intervencions més senzilles i no tant sols les cirurgies o les proves més complexes.

Sense sortir del camp de la clínica veterinària, hem de parlar d'un altre aspecte conflictiu, el dels auxiliars, un camp professional completament desregulat en l'actualitat. Quin creu que pot ser el paper de la Facultat en aquest tema?

Tot depèn de les necessitats del sector sobre el tipus de formació que han de rebre els auxiliars de clínica. Si hi hagués prou amb un cert domini del maneig d'animals junt amb un bon coneixement de les eines de gestió d'un negoci (informàtica, comptabilitat, atenció al client, etc.), proba-

"El nombre d'intervencions no referides que es fan a l'Hospital Clínic Veterinari no justifica les acusacions de competència deslleial"

blement la solució més adient seria una Formació Professional, i en aquest cas nosaltres no hi tindríem molt a dir. Però si es vol que aquests professionals tinguin un nivell més elevat de formació en matèries estrictament veterinàries, llavors es podria plantejar la viabilitat dels estudis d'Ajudant Tècnic Veterinari com una carrera universitària de primer cycle. Però repeteixo que és el propi sector el que primer s'ha de definir al respecte, entre d'altres motius per què jo, per formació i experiència, desconec les seves necessitats reals. El que està clar és que la situació actual, amb centres que imparteixen formació sense cap control ni homologació, suposo que no és la millor.

Per finalitzar, pensa que la relació de la Facultat amb les diferents associacions sectorials i els Col·legis professionals és bona?

Em consta que amb les diferents associacions professionals mantenim unes relacions fluides i que podem parlar de tot sempre des de l'esperit de l'enteniment i la col·laboració. Personalment tinc una bona sintonia amb l'actual Junta de Govern del COVB, amb la qual ja m'he reunit en diverses ocasions des que vaig assumir la direcció de la Facultat. ●

SANT FRANCESC A GIRONA

El passat 6 d'octubre de 2002 el Col·legi de Veterinaris de Girona va celebrar la festivitat del patró de la professió, Sant Francesc d'Assís. La jornada es va celebrar en un ambient agradable i de gran participació per part de grans i petits. La celebració va començar amb una sortida en bicicleta pels voltants de Girona, seguida d'una missa a la parròquia de Sant Pau. Posteriorment es va fer una visita guiada amb el carrilet per les

llegendes de Girona. El dinar de germanor va tenir lloc a l'Hotel Husa Fornells Park, on després del "tiberi" es va fer un ball de fi de festa, amb un servei d'animació per la mainada a fi que els pares poguessin ballar tranquils. L'ambient distès i festiu que va acompanyar la celebració és un estímul per fer que la propera festa sigui encara més animada i compti amb la participació de molts més companys. ●

A la esquerra, els participants en el passeig en bicicleta. Sobre aquestes línies, el carrilet turístic de Girona.

El doctor Badiola al Col·legi de Girona

El passat 12 de novembre de 2002 va tenir lloc a la seu del Col·legi de Veterinaris de Girona una conferència magistral a càrrec del president del Consejo General de Colegios Veterinarios de España, Dr. Juan José Badiola, amb el tema "Seguretat Alimentària: un repte per l'Europa del segle XXI". El Dr. Badiola va parlar de la seguretat alimentària, tan qüestionada darrerament, i del paper que hi juguen els veterinaris. L'acte va tenir un gran èxit de participació. ●

PREMI AVEPA MIGUEL LUERA

Els doctors Josep Font i Jordi Cairó, de l'Hospital Veterinari Canis de Girona, i el doctor Josep Mª Closa de l'Hospital Veterinari Ars Veterinària de Barcelona han estat els guanyadors del 5è. Premi AVEPA Miguel Luera d'articles científics, amb l'article

"Evaluación clínica y radiológica de la osteotomía triple de cadera: estudio retrospectivo de 100 casos". El treball guanyador ha estat publicat a la revista d'AVEPA vol. 21, n° 4, octubre/desembre 2001. La més sincera enhorabona a tots! ●

Veterinaris solidaris

L'ONG VETERINARIS SENSE FRONTERES (VSF) INAUGURA EL NOU CURS DE L'ACADEMIA DE CIÈNCIES VETERINÀRIES DE CATALUNYA

Text i Foto: David Quesada

El passat 21 de novembre va tenir lloc a la seu del Col·legi Oficial de Veterinaris de Barcelona la conferència inaugural del curs 2002-2003 de l'Acadèmia de Ciències Veterinàries de Catalunya (ACVC). En aquesta ocasió el personatge convidat va ser Gustavo Duch, director de l'ONG Veterinaris Sense Fronteres (VSF).

Gustavo Duch, veterinari clínic de professió, va parlar de la crua realitat dels camperols i ramaders del Tercer Món. El descens dels preus de les matèries primeres als mercats internacionals està provocant la ruïna dels petits productors. Per altra banda, el 80 % de les terres es dediquen a conreus d'exportació per pagar

VSF impulsa al Tercer Món projectes de capacitació professional, sanitat animal i concessió de crèdits pecuaris als camperols

el deute extern, deixant només el 20 % restant per atendre les necessitats de la població autòctona. Aquesta situació aboca a la població camperola a la desnutrició, problema que causa 3,4 milions de morts a l'any.

A l'Argentina, per exemple, es va promoure a partir dels anys 80 el conreu de soja per a l'exportació. Aquest model va provocar la concentració de terres (20 milions d'hectàrees en mans de 2.000 empreses) i l'abandonament de 300.000 petites explotacions, la qual cosa va suposar la desaparició del teixit agrícola tradicional. Actualment, la meitat de la població argentina es troba per sota del nivell de pobresa. Per altra banda, Xile s'ha convertit en el primer productor mundial de salmó, per davant fins i tot de Noruega, a costa però d'ocupar les empreses multinacionals que controlen la producció els espais dels pescadors artesans.

Segons Duch, les causes de la fam al món cal buscar-les en les polítiques agràries i comer-

cial del Primer Món, que protegeixen la producció del seu sector primari amb aranzels i subvencions; en la manca d'una política agrària pròpia per part dels governs dels països subdesenvolupats; i en les dificultats dels petits productors per accedir als recursos productius: concentració de terres, control de les llavors per part de les multinacionals, esgotament ecològic, etc.

En aquest context, VSF treballa per a les comunitats camperoles del Tercer Món amb projectes concrets i sostenibles un cop posats en marxa, que es materialitzen en la capacitació professional, l'establiment de programes de sanitat animal i la concessió de crèdits pecuaris. L'ONG té en marxa actualment projectes a Cuba, la República Dominicana, Haití, Guatemala, Bolívia i la zona dels Grans Llacs africans (Uganda i Congo). Tot això, sense oblidar la important tasca de sensibilització, denúncia i pressió política al Primer Món. ●

Gustavo Duch, director de Veterinaris Sense Fronteres (VSF), va parlar de la difícil situació dels camperols i ramaders al Tercer Món

RESUM NOVEMBRE

OFERTA

clínica de petits animals	20
consulta	4
consulta i urgències	9
urgències	1
substitucions	6
clínica i produccions animals	2
administració	1
empresa	25
tècnic comercial	13
quadres intermedis i assessorament tècnic	10
altres departaments	2
diversos	0
tramitades	0
no tramitades	48
TOTAL	48

DEMANDA

participació	268
altes	21
baixes col·legi	0
baixes petició pròpia	0
baixes APROPEM	0
baixes totals	0
TOTAL	289

AIAC

La campanya d'identificació

Text: **Sílvia Serdà** Responsable de l'AIAC sserda@covb.es

Aquest estiu els qui teniu clínica vaureu rebre la mostra de la nova campanya d'identificació llançada pel Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya (CCVC) amb la col·laboració dels laboratoris Avid, Merial i Virbac. Ara m'agradaria informar-vos de com va desenvolupar-se la campanya i el motiu d'aquesta.

A finals del mes de juliol del 2001, quan estàvem a punt d'obtenir el reconeixement de l'AIAC per part del Departament d'Agricultura (DARP), el CCVC va creure oportú divulgar el concepte de la identificació animal entre el públic. Comptàvem per això amb un pressupost molt modest de 2.400 euros, amb el qual volíem dissenyar un material que transmetés una imatge positiva. Amb aquest objectiu vam posar el projecte en mans de l'agència de publicitat "As de Pic".

Passades les vacances d'estiu, l'agència ens va presentar la seva proposta, en forma de diversos materials impresos que es podien distribuir des dels centres veterinaris. El projecte de l'agència anava més enllà del que en un principi s'havia plantejat, però conscients que valia la pena aprofitar el seu plantejament, vam parlar amb les empreses subministradores de xip per tal que col·laboressin en aquesta campanya. Els tres laboratoris ens van donar ràpidament llur suport. Cadascun d'ells va participar amb una quantitat de 7.200 euros.

També vam convocar diverses reunions amb clíniques per què ens donessin llur opinió. Tots els que van respondre a la crida van estar d'acord en que era una campanya maca i simpàtica. A tots ells els vull agrair des d'aquí la seva col·laboració.

A principis del 2002, amb tota la campanya a punt, el DARP va donar la competència de l'Arxiu al departament de Medi Ambient (MA). Ambdós departaments van assumir una despesa de 15.000 i 30.000 euros respectivament per col·laborar amb la campanya. La Diputació també havia d'estar present, tal i com s'havia acordat en el conveni signat del PALADAC.

La campanya es va endarrerir en la seva presentació per què calia confirmar l'aportació econòmica i decidir quin organisme havia de liderar el projecte. Nosaltres estàvem convençuts que havia de ser Medi Ambient, perquè l'Administració té una capacitat de convocatòria superior. Així es va fer la primera setmana de juny amb una roda de premsa i tots els mitjans de comunicació presents. És per això que va arribar a les clíniques una mica més tard del que haguéssim desitjat. Però ara crec que podem dir que ha estat un èxit i que no ens ha costat diners gràcies als laboratoris i a la Generalitat.

Aquest any volem emprendre noves accions i els laboratoris ja ens han donat de nou el seu suport. Per aquest motiu volem saber què opines, per què al cap i a la fi el que compta és la visió del veterinari com a peça clau a l'hora de vendre la identificació al seu client.

Hem preparat una petita enquesta per què la responguis i ens la retornis al CCVC. Pots enviar-la junt amb el sobre dels document d'identificació. T'ho agraiem de veritat per què de les vostres respostes dependran les accions futures. ●

LA VENTA POR
CATÁLOGO AL
SERVICIO DEL
PROFESIONAL
VETERINARIO.

902.320.310

www.medical-vet.com

En **Bastos & Torval, SL** hemos elaborado nuestro catálogo **Medical Express Veterinaria** a partir de nuestro catálogo general Medical Express. Éste, está disponible en su versión escrita y en línea (www.medical-vet.com).

Este catálogo de venta a distancia, engloba más de 3.000 referencias de productos de consumo de las clínicas veterinaria de las primeras marcas del mercado, desde fármacos a productos de un solo uso, instrumental, mobiliario, etc. Incorpora toda la información necesaria para el comprador, los precios son altamente competitivos y el plazo de entrega es de 24/48 horas.

Con esta fórmula cumplimos ya 5 años en el mercado, contando en la actualidad con más de 6.000 clientes, de los cuales más de 600 son veterinarios.

Catálogo veterinaria 2002

Tel. 902 320 310 Fax 938 310 426 www.medical-vet.com

Illes Gregues

GRÈCIA ES UNA DESTINACIÓ MOLT SOL·LICITADA ENTRE TOTS AQUELLS VIATGERS QUE ELS AGRADA VISITAR ELS SEUS ORÍGENS MÉS REMOTS.

Text: Ana Díaz

La vertadera gràcia de les illes gregues és la varietat. Podem trobar-hi móns antics i medievals, castells o fortaleses. No faltaran els ports tranquils, els pobles a la muntanya i les cales recloses. Per als amants de la diversió els esperen tavernes, discoteques, concorreguts llocs de vacances i platges de sorra. Tot això és el que espera ser descobert a les 2.000 illes, illots, roques i esculls des de Corfú, a la costa nord-oest, fins a Rodes, al sud-est.

Grècia respira tranquil·litat i amaga els més preuats tresors dels nostres avantpassats. La seva manera de viure, reposada, tradicional i d'acord amb la natura, s'accentua quan deixem els concorreguts carrers d'Atenes i entrem a formar part dels paisatges de les illes.

Els grecs tenen una forma de viure molt diferent a la nostra. A l'estiu, la majoria es passen la major part del seu temps a l'aire lliure, tot i que eviten les ferotges temperatures de les hores centrals del dia i es queden a casa seva a fer la migdiada.

Però per als visitants de les illes, la millor forma de passar la tarda és asseguts a l'ombra d'una taula del passeig marítim, prenent una gerra de cervesa fresca o bevent d'una garrafa de *retsina*, amb un plat de pops o de gambes pescats el mateix matí. Les mars Egea i Jònica ofereixen algunes de les millors instal·lacions marítimes de windsurfing d'Europa, a més d'esquí aquàtic, salt en paracaigudes, busseig i submarinisme des de dotzenes de platges assolellades.

La manera de viure dels grecs és reposada i d'acord amb la natura

Un dels fets més curiosos és que cada illa té el seu microclima, influït pel mar, els vents predominants i la proximitat de les masses continentals. La primavera arriba abans a Creta, que compta també amb els estius més cà-

lids. Rodes té, en canvi, més hores de sol que cap altra illa, mentre que Corfú i les illes de la Jònica gaudeixen d'uns estius una mica més suaus.

Aproximadament 1,3 milions de grecs són illencs, que viuen a les 169 illes habitades. Moltes d'elles compten amb un grapat de nadius, com la diminuta Maratho, on només viuen 5 persones, mentre que a Creta en viuen mig milió.

La seva principal font d'ingressos és el turisme, però també són importants la pesca i l'agricultura. Les pedreres de marbre i pedra tosca també fan la seva petita aportació a l'economia de les illes.

Els productes grecs són d'excel·lent qualitat. A les illes més fèrtils abunden taronges, llimones, raïm i, sobretot, olives. Per la seva ban-

CARN

En la majoria de menús trobarà «moussaka» (be o cérvol preparat en capes de salsa blanca, formatge i albergínia o, de vegades, patates), «kotopoulo» (pollastre a la brasa o rostit) o «keftednes» (boles de carn en salsa).

da, els pescadors illencs capturen calamar, sardina, verat, moll i altres espècies. A L'Egea s'ha pescat de forma intensiva desde fa mil·lennis i les captures comencen a disminuir.

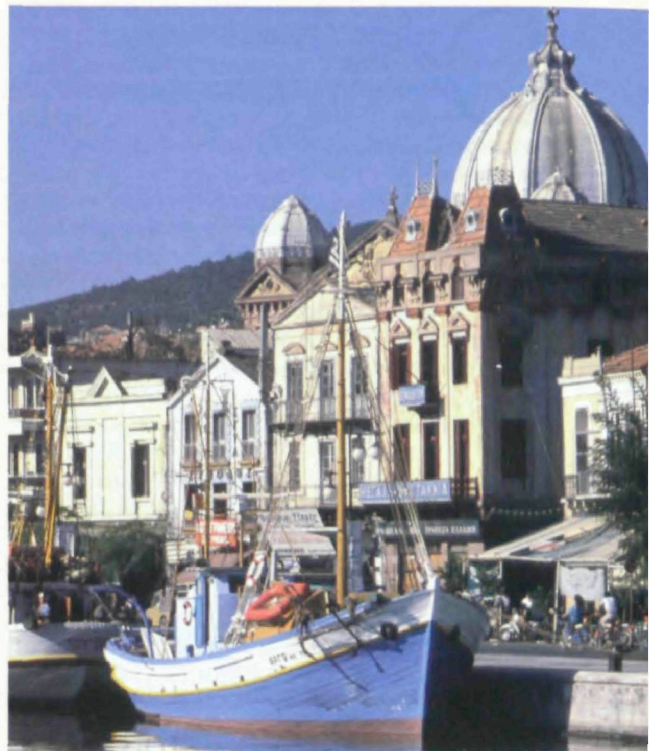
ATRACTIUS NATURALS

Grècia té molts elements interessants. Moltes de les illes són magnífiques per als bussejadors i observadors d'aus, i una rica fauna d'insectes i rèptils inclou espècies que no es troben en cap altra part d'Europa. En algunes platges ponen els ous les tortugues de mar, mentre que les flors silvestres ofereixen un enlluernador colorit a la primavera.

La seva mentalitat és d'allò més positiva: es prenen la vida com els ve, encara que són capaços de treballar fort quan volen.

ARQUITECTURA TÍPICA

Les cases blanques quadrades i les esglésies de cúpules blaves que es veuen en tantes postals, es troben a l'arxipèlag de les Cíclades. La capital insular té gairebé sempre el nom de l'illa mateixa, encara que els illencs solen anomenarla *txora* (el poble-mercat). Entre les més boniques hi ha la *txora* de Thira (Santorí), espectacularment situada a la vora d'un cràter, les *txores* portuàries de Mikonos i Paros i la de

Visitar les illes també equival a respirar la més profunda tradició. No sols es pot veure com es venta el gra damunt un terra de pedra i com es fa el pa en un forn de llenya. Les mules

Cada illa té el seu microclima, influït pel mar, el vent i les masses continentals

i els rucs continuen sent animals de càrrega per als camperols dels escarpats vessants de les muntanyes.

Els grecs treballen a primeres hores del matí, quan la majoria de visitants encara dormen.

Folégandros, a la part alta de la muntanya. Astipalaia i Amorgós també són encantadors pobles blancs.

Les illes gregues compten amb ciutats històriques. La ciutat vella de Rodes, amb les seves enorme fortificacions, el laberint de carrers i el palau restaurat, és la més notable de les capitals insulars. Chania i Rethymnon, a Creta i la capital insular de Kòs, són barreges interessants d'història antiga i medieval amb un exòtic sabor oriental.

Accedir a les illes no és difícil. Es pot fer en transbordador, *hidrofoil* o catamarà, si es per via marítima, o mitjançant vols regulars des de la capital. Un cop a les illes, els mitjans per moure-s'hi són d'allò més heterogenis: autobusos, embarcacions, cotxes, bicicleta, moto, taxis o, inclús, autoestop.

1. També anomenada Thira, l'illa de Santorí va ser formada per una explosió volcànica. Per això té forma de caldera.
2. Illa de Zakynthos. Després de la de Corfú, és la més popular de les illes Jòniques.
3. Port pesquer de Càndia (capital de Creta).

El paper social del veterinari

REFLEXIONS ENTORN DE LA CONFERÈNCIA INTERNACIONAL SOBRE LA PROTECCIÓ LEGAL DELS ANIMALS A ESPANYA (CIPLAE)

Text: Albert Sordé. Representant a la Junta del COVB dels veterinaris clínics.

Del 7 al 9 de Novembre passats es va celebrar a Barcelona la primera Conferència Internacional sobre la Protecció Legal dels Animals a Espanya (CIPLAE), organitzada per la Fundació Altarriba i la Fundació Trifolium. Si bé la iniciativa va ser positiva en molts aspectes, creiem que una vegada més s'ha posat de manifest el paper que el veterinari segueix representant de cara a la nostra societat, tant de forma positiva com negativa.

Durant la conferència, diversos ponents van plantejar temes molt interessants, com la relació entre el maltractament als animals i la violència juvenil (a càrrec de la biòloga Núria Querol) i la violència domèstica (Frank R. Ascione, doctor en psicologia, EE.UU.); aspectes ètics i legals de la protecció dels animals (Alexander Khubulava, advocat, Geòrgia; Christian Sailer, advocat, Alemanya); la tipificació penal dels maltractaments als animals (Helena Striwing,

Un dels assistents a la conferència va arribar a afirmar que més del 85 % dels veterinaris es dediquen principalment a matar animals

advocada, Suècia); o la bioètica aplicada a l'experimentació animal (Krys Bottrill, Immunòloga, Regne Unit; Marta Inés, professora de Zoologia).

Amb aquest ponents es va preparar la taula rodona, no abans de presentar la 'International Court of Justice for Animal Rights' per un dels membres del Comitè de les Nacions Unides dels Animals, Judith Weber, filla del fundador de la Fundació Franz Weber. La Cort Judicial Internacional pels Drets dels Animals ha assolit importants victòries sensibilitzant la opinió pública sobre els excessos d'alguns països en la caça de foques a Canadà, en l'experimenta-

ció i vivisecció, en el transport de cavalls per a escorxadors a Alemanya, i en les massacres d'elefants a l'Àfrica entre altres. Judith Weber va demanar a les entitats animalistes i humanitàries espanyoles que iniciïn un procés a la Cort Internacional per fer arribar a tots els racons del món el poc respecte que existeix al nostre país pels drets dels animals, començant pels aspectes cruels de la tauromàquia.

En el posterior torn de preguntes es va evidenciar un cop més les principals carencies del moviment animalista a Espanya. Moltes de les argumentacions dels assistents no buscaven objectius realistes ni plantejaven la més mínima autocrítica sobre la escassa protecció dels animals que s'ha aconseguit en els darrers anys al nostre país, sinó que ignoraven molts dels arguments presentats en les jornades, per rebutjar tota mena d'experimentació, de producció d'aliments d'origen animal i, sobre tot, negar al col·lectiu veterinari qualsevol paper o implicació en la protecció dels animals. Un membre de la taula va arribar a afirmar que més del 85%

Durant tres dies, la CIPLAE va convocar experts de tot el món per debatre sobre la protecció legal dels animals

dels veterinaris es dediquen principalment a matar animals. Posteriorment, i donat que alguns membres de l'organització van intentar defensar alguns veterinaris, l'autor de l'afirmació va aclarir que en les seves estadístiques incloïa als veterinaris que treballen en escorxadors i places de braus. Altres dels assistents van afegir-se a la caça del missatger aclarint que el ponent-veterinari que suposadament era un exemple de proteccionisme, treballava en un dels principals comerços de Catalunya dedicat a la venda compulsiva de mascotes, mentre altres magnificaven les accions del Col·legi de Veterinaris de Girona que va denunciar suposats veterinaris Austríacs que realitzaven esterilitzacions en una protectora sense el preceptiu registre en el Col·legi corresponent.

Les conclusions que es van presentar, per tant, ja estaven preparades abans de la taula rodona, incidint en la necessària reforma del Codi Penal Espanyol i en l'elaboració de legislacions de protecció dels animals eficaces a totes les comunitats autònomes. Es va perdre una gran ocasió de fer autocrítica i de definir clarament quins han de ser els mecanismes per aconseguir aquests objectius. Una de les conclusions podria ser també la gran separació que hi ha entre el món animalista i el col·lectiu veterinari, fet que va cridar molt l'atenció a Nancy Korman, representant d'una entitat de protecció de llebrers de Nova York, que no podia imaginar el seu treball sense la col·laboració amb els veterinaris.

La Fundació Altarriba ha aconseguit diverses fites en els darrers anys, com el fet de liderar la recollida de signatures per tipificar la crueltat envers els animals al Codi Penal, o el de poder aglutinar un nombre creixent d'entitats animalistes que entenen que cal millorar la seva capacitat de gestió per ajudar als animals. Però un cop s'aconsegueix ser un punt de referència, cal ser valent en l'autocrítica i en el disseny d'objectius realistes que, encara que no satisfacin a tothom, permetin amplificar la demanda social d'una millor protecció dels animals, sense entrar en conflictes irresolubles amb altres prioritats i necessitats de la societat. Els veterinaris també hem de fer les nostres reflexions i no pensar que la protecció dels animals és quelcom privat que fem directament a qui ens ho demana en la nostra activitat diària, sinó que cal buscar la manera de establir convenis de col·laboració amb les administracions, que entenguin el paper social dels animals de companyia i amb entitats animalistes que entenguin que els animals són éssers vius que impliquen unes despeses constants, no només en alimentació i acollida sinó també en atenció sanitària i comportamental i que per tant no es poden acollir indefinidament en condicions d'amuntegament o donar-los en adopcions gratuïtes a persones que no entenen aquesta responsabilitat. ●

A l'esquerra, John Wilkins, inspector de la Unitat d'Operacions Especials de la RSPCA. A la dreta, el filòsof Jesús Mosterín.

CICLE DE CONFERÈNCIES AL COVB

La CIPLAE va "escalfar motors" en una sèrie de conferències prèvies que van tenir com a marc principal la seu del COVB. D'entre totes les activitats van destacar sobretot la taula rodona a càrrec d'un grup de dones, la conferència del representant de la RSPCA i la intervenció del filòsof Jesús Mosterín.

La taula rodona, celebrada el 5 de novembre, va reunir Meritxell Josa, sots-directora dels serveis jurídics de l'Ajuntament de Barcelona; les biòlogues Carme Maté i Núria Querol; i l'escriptora i periodista Pilar Rahola. Les ponents van parlar de diverses qüestions, des de la recent modificació de la Constitució alemanya per consagrar la protecció animal com un dels fonaments jurídics de l'Estat, fins la relació que hi ha entre els trastorns de la conducta humana i la crueltat envers els animals, passant pel paper de la dona en la defensa dels drets dels animals i el caràcter "revolucionari" que el moviment animalista representa en la societat actual.

Tot seguit després de la taula rodona va venir la intervenció de John Wilkins, inspector de la Unitat d'Operacions Especials de la Royal Society for the Prevention of Cruelty to Animals (RSPCA). Wilkins, convidat pel COVB i l'Associació S.O.S. Galgos, va fer una presentació de la història, evolució i organització actuals d'aquesta entitat britànica.

Fundada el 1824, la RSPCA és l'associació protectora d'animals més antiga del món, i és en gran part la impulsora de tota la legislació britànica en matèria de protecció animal. La Societat compta actualment amb un cos de 328 inspectors uniformats y 146 agents de recollida d'animals, que es dediquen a investigar i denunciar qualsevol cas de maltractament animal a Anglaterra i el País de Gal·les. L'any 2001, els inspectors de la RSPCA van investigar 123.156 casos de maltractaments d'animals, que van desembocar en 2.449 condemnes i multes. La Societat gestiona alhora 7 hospitals veterinaris, tres d'ells dedicats a la fauna salvatge, un centre de rehabilitació de fauna salvatge, 13 centres animals i 5 clíniques.

L'última conferència del cicle va ser pronunciada el 6 de novembre pel filòsof Jesús Mosterín. A partir de la premissa que la compassió parteix de la base de la capacitat per a posar-se en el lloc de l'altre (compadir), Mosterín va fer una interessant dissertació sobre els fonaments biològics del patiment i de la capacitat que podem desenvolupar els humans per manifestar empatia envers el sofriment dels animals. El filòsof va concloure la seva ponència amb una afirmació no exempta de polèmica per a una audiència integrada bàsicament per fervents animalistes: els drets naturals o intrínsecs no existeixen; les consideracions sobre el que està o no permès no són més que el fruit de la convenció social, i per tant la compassió envers els animals ha d'anar més enllà de l'altruisme recíproc.

ENTREVISTA AMB L'ASSOCIACIÓ CATALANA DE
 PROFESSIONALS DEL COMPORTAMENT CANÍ

'Desunits acabarem amb el món del gos'

ELS EDUCADORS CANINS VOLEN SUMAR ESFORÇOS AMB ALTRES PROFESSIONALS PER DEFENSAR EL PAPER SOCIAL DEL GOS

Text i fotos: David Quesada

Al'igual que els veterinaris, els professionals de l'ensinistrament i l'educació canina també creuen que les noves lleis i reglaments que regulen la possessió d'animals potencialment perillosos no solucionaran el problema i a més projecten una ombra sobre el futur de la seva activitat.

Per contrarestar aquesta situació, alguns professionals del comportament caní han constituït recentment l'Associació Catalana de Professionals del Comportament Caní (ACPCC), primera entitat d'aquest tipus que es crea a Espanya. Els hem volgut entrevistar per conèixer llurs motivacions i objectius.

Què és un professional del comportament caní i quines tasques duu a terme amb un gos?

Entenem com a professional del comportament caní tota aquella persona amb titulació acreditativa d'un coneixement teòric i pràctic en el camp de l'ensinistrament i la psicologia conductual canina. La funció principal d'un ensinistrador caní abasta els àmbits de l'educació i l'ensinistrament en el seu sentit més ample. Això inclou la informació i la formació dels propietaris així com la bona educació del gos. El propòsit és, en darrer terme, ajudar a la integració del gos en la convivència amb els humans a través de l'adequació de la seva conducta.

Quins són els motius que us han impulsat a fundar aquesta Associació?

La decisió de crear l'ACPCC neix de la confusió que hi ha actualment en el món caní. Per una banda, el gos està en auge com animal de companyia, com correspon a una societat moderna i pròspera.

El major nombre de gossos, unit a la manca de consciència dels propietaris sobre la necessitat d'educar-los per aconseguir un comportament adequat a les necessitats familiars i socials, ha disparat la freqüència dels incidents que entorbeixen cada vegada més la convivència veïnal, obrint una esclletxa cada vegada més ampla entre els amants i els detractors dels gossos.

Quant algun d'aquests incidents esdevé un atac violent d'un gos a una persona, els mitjans

de comunicació se'n fan ressò, a vegades de forma desproporcionada. Com a resultat es crea una alarma social desmesurada que empeny l'Administració a actuar de forma urgent i precipitada, dictant normes restrictives sense mesurar llur abast i conseqüències.

Aquesta suma de circumstàncies ha donat lloc a una situació greu de confusió general en la qual, com sempre, el més perjudicat és el gos, que ha baixat molt en la seva consideració social.

Davant d'aquesta situació, un grup de professionals del comportament caní hem pres la decisió d'unir-nos per fer sentir la nostra veu. Des del coneixement de la naturalesa canina, tenim una àmplia perspectiva i comprensió de l'origen del problema i estem disposats a assessorar, suggerir, col·laborar i recolzar a tots els organismes que tenen potestat per regular. I ho volem fer de forma activa, treballant i aportant els nostres coneixements, basats en l'estudi i en una àmplia experiència col·lectiva.

D'esquerra a dreta, Jaume Guillén, Jordi Pascuet i Sebastián de la Flor, responsables de l'Associació Catalana de Professionals del Comportament Caní (ACPCC).

Quins són els objectius més immediats que us heu plantejat?

Regularitzar la professió, unificar criteris tècnics i ètics d'actuació, assessorar en la mesura del possible a l'Administració en tots els àmbits que aquesta consideri oportuns, i crear vincles positius amb els diferents col·lectius relacionats amb el món de l'animal de companyia, amb la finalitat de millorar el nostre nivell de treball, la imatge del nostre col·lectiu i, sobretot, el benestar del gos.

Heu pensat en la possibilitat de formar vosaltres mateixos als professionals del sector?

El nostre objectiu prioritari no és en aquest moment ser una entitat formadora, sinó més aviat assessora. Hem d'anar pas a pas, i el primer que hem de fer és homogeneïtzar la nostra professió i procurar que tots els professionals assumeixin la nostra proposta com a punt de partida, de tal forma que d'ara en 10 anys, si els nostres fills volen dedicar-se també a l'educació canina, els puguem oferir un camí ja traçat.

Creieu que la situació actual, marcada per unes normatives tan restrictives, es pot redreçar d'alguna forma?

És lògic descartar qualsevol propòsit malintencionat per part de l'Administració a l'hora de dictar normes tan injustes i desproporcionades, per la qual cosa l'única justificació que tenen és el desconeixement de la matèria en qüestió i el no haver tingut o sabut a qui dirigir-se en busca d'assessorament. Doncs bé, creiem que juntament amb altres entitats representatives del sector i que s'han vist igualment afectades per

“Els propietaris han d'entendre la necessitat d'educar els seus animals per aconseguir un comportament adequat a les necessitats familiars i socials”

la legislació vigent, podem oferir l'ajut que el legislador consideri oportuna. I ho farem qüestionant les normes actuals, però aportant alternatives, per tal que el gos assumeixi el paper que li correspon, molt allunyat del de proscrit que li volen adjudicar ara.

Vosaltres us heu posat en contacte amb el Col·legi de Veterinaris de Barcelona per tal d'establir algun tipus de col·laboració...

No pretenem que la nostra Associació sigui un vedat reservat exclusivament als professionals del comportament caní. Volem que hi col·laborin experts d'altres camps, com psicòlegs, biòlegs, i evidentment també veterinaris. Per això ens hem adreçat al COVB, i també per què una institució del seu prestigi i arrelament ens pot ajudar molt a construir una Associació seria i sòlida.

Tanmateix, la vostra iniciativa ha despertat un cert recel per part dels veterinaris etòlegs, que temen que us pugueu entremetre en un camp, el de la patologia del comportament caní, que creuen reservat per a ells...

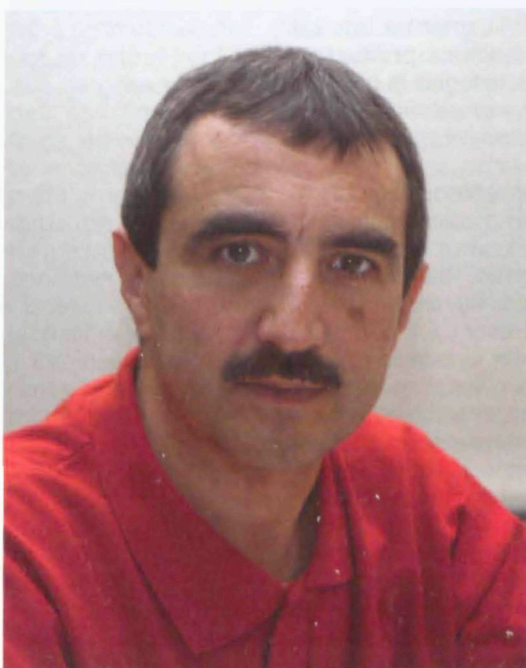
Estem una mica sorpresos per aquesta reacció. Barallant-nos entre nosaltres, l'única cosa que aconseguirem és que d'aquí a uns anys no hi hagi gossos. No veiem cap raó que justifiqui aquest temor, ja que la nostra tasca és, sobretot, educativa i reeducativa, funcions que no interfereixen amb la sanitat. És com confondre la pedagogia amb la medicina. Encara que també és cert que existeixen casos de trastorns de conducta que podem tractar indistintament uns i altres, amb l'excepció que nosaltres no hem rebut formació, ni estem interessats al respecte, sobre l'ús de fàrmacs.

En tot cas, aquesta polèmica pot ser un reflex de la manca de definició sobre les atribucions i coneixements que heu de tenir uns i altres. Quines creieu que han de ser les vostres funcions, i quines les dels etòlegs? De quina forma podeu col·laborar els dos camps professionals?

Creiem que és vital compaginar, coordinar i complementar els diagnòstics i posteriorment els procediments d'actuació per obtenir els millors resultats, que al cap i a la fi repercuteixen directament i de forma positiva en el nostre subjecte de treball que és el gos.

La bona disposició i el diàleg fluït entre ambdues parts faran que els col·lectius, condemnats a treballar junts, caminin en la bona direcció. ●

“No veiem cap raó que justifiqui les reticències dels etòlegs, ja que la nostra tasca és sobretot educativa i reeducativa, funcions que no interfereixen amb la sanitat”

Fàrmacs segurs i eficaços

EL NOU CODI DEL MEDICAMENT VETERINARI EUROPEU PRETÉN CONJUGAR ELS INTERESSOS DE LA INDÚSTRIA, LA SALUT DELS CONSUMIDORS I LA PROTECCIÓ DEL MEDI AMBIENT

Text: David Quesada

El Parlament Europeu va aprovar el passat 23 d'octubre de 2002 per una àmplia majoria el nou codi per a medicaments veterinaris. El text aprovat, que en realitat és una modificació de la Directiva 2001/82/CE implementada l'octubre del 2001, introdueix com a prioritat la protecció de la salut pública i del medi ambient en allò que respecta a la producció i distribució de medicaments veterinaris, "en un context que presenti un interès econòmic suficient per a la indústria del medicament veterinari".

La norma no oblidia, a més, un fet cada vegada més proper i transcendental per a la salut pública dels ciutadans de la UE, com és la futura ampliació a països tercers. Per això recorda que tots i cadascun dels requisits que s'estableixin en la revisió de la normativa seran d'obligat compliment i d'aplicació directa als països entrants.

L'EFECTE "CASCADA"

La Directiva reconeix que els progressos científics i tècnics en el sector de la salut animal fan necessari clarificar la definició i àmbit d'aplicació del medicament veterinari, amb l'objectiu de tenir en compte l'aparició de noves teràpies i el nombre creixent de productes denominats "fronterers" entre el sector dels medicaments i els altres sectors.

En el sector veterinari, resulta indispensable que quan no existeixi un medicament autoritzat per a una espècie o malaltia determinada, es faciliti la utilització d'altres productes existents. La proposta del legislador comunitari

La Directiva reconeix la necessitat de simplificar les mesures administratives de dispensació de medicaments als animals de companyia

preveu que només en el cas dels animals no destinats a la producció d'aliments es pugui aplicar el sistema excepcional de "cascada" si es dona aquesta circumstància, en el següent ordre: un altre medicament veterinari autoritzat per l'Estat membre, bé d'un medicament per a ús humà, bé un medicament veterinari autoritzat en un altre Estat membre, o en darrer lloc un preparat extemporani.

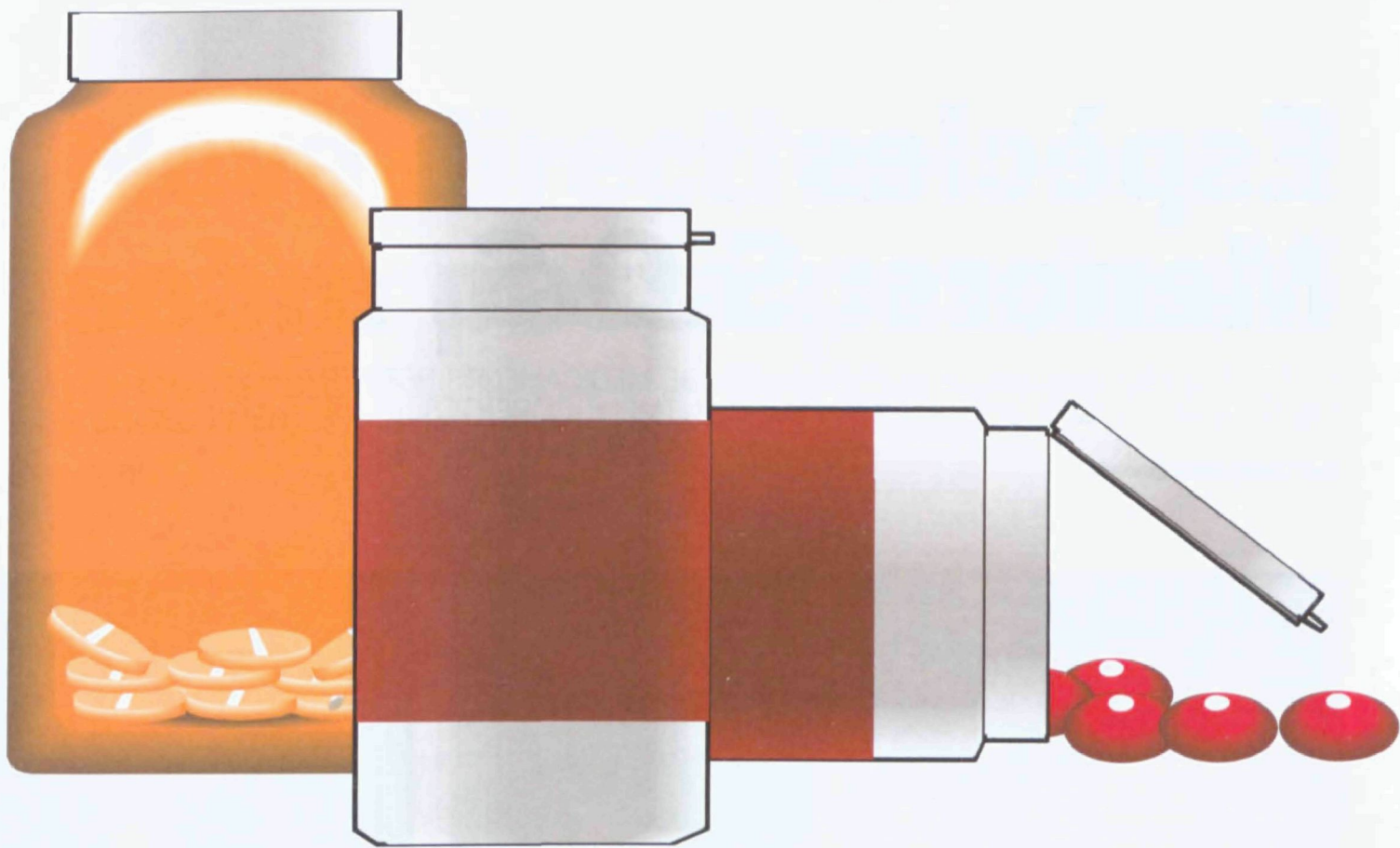
Per altra banda, la nova Directiva estén l'obligatorietat d'una prescripció veterinària prèvia a la dispensació d'un medicament a tots els productes destinats als animals productors d'aliments. Pel contrari, es reconeix la necessitat de simplificar les mesures administratives de dispensació de medicaments als animals de companyia.

Un dels aspectes més novedosos de la Directiva és la necessitat que els medicaments veterinaris siguin prescrits exclusivament per veterinaris, únics professionals habilitats per aquesta tasca, i que només es vengui la dosi justa per al tractament prescrit a fi d'impedir que les quantitats excedents es puguin utilitzar per a d'altres fins il·lícits o no permesos. La norma també recull la particularitat dels medicaments homeopàtics veterinaris, en especial la seva utilització en la producció biològica, mitjançant un procediment de registre simplificat.

LES AUTORITZACIONS DE COMERCIALIZACIÓ

El text també afirma en l'exposició de motius que cal potenciar el procediment de reconeixement mutu entre Estats membres de les auto-

El nou Codi estén l'obligació d'una prescripció veterinària prèvia a tots els productes destinats als animals productors d'aliments

ritzacions de comercialització de medicaments, para la qual cosa proposa la creació d'un grup de coordinació.

Excepte en casos específics, la Directiva suprimeix el límit de cinc anys que existia fins ara per les autoritzacions de comercialització, per la qual cosa aquestes tindran una durada il·limitada. Això no significa que s'esgotin les possibilitats de control de l'eficàcia i seguretat d'un medicament. Un producte autoritzat pot ser retirat per l'Administració si considera que es posa en perill la salut o la seguretat dels consumidors. La proposta aprovada reforça, en aquest sentit, les exigències en matèria de farmacovigilància, és a dir, el seguiment de l'evolució d'un medicament, mitjançant l'augment en la freqüència dels informes actualitzats, la creació d'una xarxa operativa d'intercanvi de dades electròniques i la possibilitat d'adoptar mesures d'urgència provisionals.

La finalitat de la norma no és altra que garantir la seguretat permanent dels medicaments veterinaris que es comercialitzen a la UE. Per això s'estableix que els titulars de les autoritzacions prèvies a la comercialització d'un medicament veterinaris són responsables proactius de la farmacovigilància continuada de llurs productes. Són ells els primers responsables de la seguretat dels productes que comercialitzen, ja que disposen de tota la informació sobre proves realitzades, composició i efectes del medicament, i a ells els per-

Excepte en casos específics, es suprimeix el límit de cinc anys per les autoritzacions de comercialització de medicaments veterinaris

toca avisar a les autoritats competents en cas que un producte pugui causar riscos a la salut humana.

PRODUCTES EXCLOSOS DE LA NORMA

La Directiva deixa fora de la regulació els aliments medicamentosos definits en la Directiva 90/167/CEE del Consell (DO L 92 de 7.4.1990, p. 42.); els medicaments immunològics veterinaris inactivats fabricats a partir d'organismes patògens i antígens obtinguts a partir d'un animal o animals d'una mateixa ramaderia, i utilitzats per al tractament d'aquest animal o d'aquesta ramaderia en la mateixa localitat; els medicaments veterinaris a base d'isòtops radioactius; els additius contemplats en la Directiva 70/524/CEE del Consell (DO L 270 de 14.12.1970, p. 1.") i incorporats als aliments dels animals en les condicions previstes en l'esmentada Directiva; les fórmules magistrals i les fórmules oficials. ●

PER A MÉS INFORMACIÓ

www3.europarl.eu.int/bmk/omnsapir.so/calendar?APP=PDF&TYPE=PV2&FILE=p0021023ES.pdf&LANGUE=ES

Espècies Menors: S.O.S.

EL SECTOR RECLAMA MAJOR DISPONIBILITAT DE MEDICAMENTS PER FER FRONT A PATOLOGIES QUE NO ESTAN SUFICIENTMENT COBERTES

Text i fotos: David Quesada

El divendres 8 de novembre pel matí va tenir lloc l'última activitat del II Congrés Internacional de Producció i Sanitat Animal celebrat en el marc d'Expoaviga. La sessió va consistir en un interessant debat sobre les necessitats terapèutiques de les espècies menors: avicultura (gallines ponedores), oví i caprí de llet, piscicultura, cunicultura i apicultura. Per una banda, els productors van posar de manifest la insuficient disponibilitat de medicaments per fer front a totes les patologies que es poden donar en aquestes espècies, i les conseqüències sanitàries i econòmiques que se'n deriven d'aquesta situació. Per l'altra, els representants de l'Administració i de la indústria farmacèutica van exposar la situació legal i perspectives a Europa dels medicaments veterinaris en general i dels fàrmacs específics per a espècies menors en particular.

Margarida Arboix, subdirectora general de medicaments d'ús veterinari de l'Agència Espanyola del Medicament, va reconèixer que la diversificació de països i espècies menors en el si de la Unió Europea dificulta la comercialització dels productes, però va animar a la indústria farmacèutica a fer un esforç per registrar medicaments destinats a les espècies menors, ara que s'han reduït els requisits i s'han plantejat guies més flexibles. Va proposar que els límits màxims de residus (LMR) s'extrapelessin a partir de les espècies grans en comptes de fixar-los reglamentàriament, per facilitar la utilització en "cascada" d'un producte en les espècies menors. També va advocar per disminuir la pressió de registre dels

L'increment del cost dels nous productes i de manteniment dels que ja existeixen al mercat ha provocat la desaparició de substàncies actives

medicaments destinats a aquestes espècies, afegint que la Agència Espanyola del Medicament està donant prioritat en l'actualitat a les espècies menors.

Alfonso de las Heras, representant de la patronal farmacèutica, Veterindustria, va assenyalar que l'increment del cost de desenvolupament de nous productes i de manteniment dels que ja existeixen al mercat ha provocat la desaparició de substàncies actives, cosa que ha desembocat en una crisi de disponibilitat de medicaments veterinaris en les espècies menors. De las Heras també va reclamar una definició més clara del que és espècie menor/indicació menor; una major flexibilitat del sistema de cascada; la simplificació dels procediments de registre, desenvolupant un sistema centralitzat; i el manteniment dels productes existents en el mercat aplicant els nous requisits de forma racional. A llarg termini, Veterindustria defensa el desenvolupament d'una política similar a l'establerta per als medicaments "orfes" d'ús humà, que fomenti la coherència, la protecció de dades, l'assessorament científic gratuït i el finançament en la fase d'investigació per als fabricants de medicaments. ●

Alfonso de las Heras, de Veterindustria, i Marga Arboix, responsable dels medicaments d'ús veterinari a l'Agència Espanyola del Medicament.

Nova directiva sobre pesta porcina

LA NORMA TÉ COM A OBJECTIU PREVENIR LA PROPAGACIÓ DE LA PPC PER MITJÀ D'UN SEGUIMENT PRECÍS DELS MOVIMENTS DELS ANIMALS

El passat 1 de novembre de 2002 va entrar en vigor la Directiva 2001/89/CE sobre lluita contra la Pesta Porcina Clàssica (PPC), aprovada l'octubre del 2001. Aquesta normativa reuneix en un text únic el marc legislatiu vigent, que es va iniciar amb una directiva de 1980 (80/217/CEE) que ha anat experimentant successives transformacions. D'aquesta forma es pretén disposar d'una legislació més clara i racional.

En el nou text s'han introduït algunes modificacions amb l'objectiu de prevenir la propagació de la malaltia mitjançant un seguiment precís dels moviments dels animals. Es segueix mantenint la possibilitat de vacunació, a fi d'evitar un sacrifici massiu d'animals en zones de forta densitat porcina, però aquesta vacunació només es farà en casos d'urgència i subjecta a avaluacions i controls. En aquest sentit, la Comissió està procedint actualment a l'adquisició d'un estoc de vacunes tradicionals.

També es preveu que en un futur es puguin utilitzar vacunes marcadores, junt amb els assaigs de laboratori apropiats, que actualment s'estan desenvolupant. Les vacunes marcadores podran distingir els animals vacunats dels infectats, aspecte molt important que no s'aconsegueix amb les vacunes tradicionals.

Les decisions específiques relatives a les restriccions comercials que s'apliquin a les explotacions que utilitzin les vacunes marcadores també s'hauran de considerar cas per cas. La directiva conté disposicions relatives a la utilització de la vacunació oral en els porcs senglars quan les altres mesures de lluita no siguin eficaces, solució que ja s'ha aplicat a Alemanya.

A més, la directiva introdueix la prohibició d'alimentar els porcs amb despulles de menjar, pràctica que, si bé a Espanya està prohibida, encara s'utilitzava en altres països comunitaris com el Regne Unit. S'ha de recordar, però, que l'aprovació posterior del Reglament que regula l'ús de subproductes animals (Reglament 1774/2002) ha regulat per sobre de la Directiva mantenint la prohibició, des de l'1 de

La Directiva preveu que en un futur es puguin utilitzar vacunes marcadores per distingir els animals vacunats dels infectats

novembre, per a tots els animals de producció, excepte en els de producció de pells. Tanmateix, preveu la possibilitat que la Comissió relaxi temporalment la prohibició en aquells Estats membres que abans d'aquesta data haguessin implementat sistemes apropiats de tractament de les despulles.

Finalment, la Directiva reforça les mesures de lluita existents i confirma l'Institut de Virologia de Hannover (Alemanya) com a Laboratori comunitari de Referència.

(Font: Diari Rural 4-11-2002) ●

PER A MÉS INFORMACIÓ

http://europa.eu.int/smartapi/cgi/sga_doc?smartapi!celexapi!prod!CELEXnumdoc&lg=ES&numdoc=32001L0089&model=guichett

Recull de legislació

ALIMENTS

Ordre APA/2775/2002, de 30 d'octubre, per la qual es ratifica la modificació del Reglament de la Indicació Geogràfica Protegida "Vedella de Navarra" o "Nafarroako Aratxea".
BOE nº 268, 08/11/2002

Reglament (CE) 2004/2002 de la Comissió, de 8 de novembre de 2002, relatiu al procediment per a la determinació del contingut de carn i greix de determinats productes en el sector de la carn de porcí.
DOCE L 308, 09/11/2002

Directiva 2002/33/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'octubre de 2002, per la qual es modifiquen les Directives 90/425/CEE i 92/118/CEE en allò relatiu a les condicions sanitàries dels subproductes animals.
DOCE L 315, 19/11/2002

Reglament (CE) 2066/2002 de la Comissió, de 21 de novembre de 2002, que completa l'annexa del Reglament (CE) 2400/96 relatiu a la inscripció de determinades denominacions en el Registre de Denominacions d'Origen Protegides i d'Indicacions Geogràfiques Protegides establert en el Reglament (CEE) 2081/92 del Consell relatiu a la protecció de les indicacions geogràfiques i de les denominacions d'origen dels productes agrícoles i alimentaris (carn de boví Cruzado dos Lameiros do Barroso, Pruneaux d'Agen - Pruneaux d'Agen mi-cuits, Carciofo romanesco del Lazio, Aktinidio Pierias, Milo Kastorias, Welsh Beef)
DOCE L 318, 22/11/2002

COMERÇ EXTERIOR

(2002/863/EC) Decisió de la Comissió de 29 d'octubre de 2002 que modifica la Decisió 97/296/CE per la qual

s'estableix la llista de països tercers a partir dels quals s'autoritza la importació de productes de la pesca destinats a l'alimentació humana, respecte de Groenlàndia, Nova Caledònia, Costa Rica, Papua Nova Guinea, Surinam, Suïssa, Moçambic, Hondures, Kazakhstan i la República Federal de Iugoslàvia.
DOCE L 301, 05/11/2002

Decisió de la Comissió, de 15 de novembre de 2002, per la qual es modifica la Decisió 93/402/CEE en relació amb la importació de carns fresques del Brasil.
DOCE L 313, 16/11/2002

(2002/920/EC) Decisió de la Comissió, de 25 de novembre de 2002, que modifica, en allò que pertoca a Austràlia, Lituània i Eslovènia, la Decisió 1999/710/CE relativa a la carn picada i els preparats de carn.
DOCE L 321, 26/11/2002

Decisió de la Comissió, de 25 de novembre de 2002, que modifica, en allò que pertoca a Oman, la Decisió 1999/120/CE per la qual s'estableixen les llistes provisionals d'establiments de països tercers a partir dels quals els Estats membres autoritzaran les importacions de budells d'animals.
DOCE L 321, 26/11/2002

Decisió de la Comissió, de 25 de novembre de 2002, que modifica, en allò que pertoca a Canadà, la Decisió 2001/556/CE relativa a les gelatines destinades al consum humà.
DOCE L 321, 26/11/2002

(2002/933/EC) Decisió de la Comissió, de 28 de novembre de 2002, per la qual es modifica la Decisió 2002/69/CE relativa a determinades mesures de protecció en relació amb

els productes d'origen animal importats de la Xina.

DOCE L 324, 29/11/2002

(2002/940/EC) Decisió de la Comissió, de 27 de novembre de 2002, per la qual es modifica la Decisió 98/371/CE en allò relatiu a les importacions de carn fresca de porcí procedents de la República Eslovaca.
DOCE L 324, 29/11/2002

(2002/941/EC) Decisió de la Comissió, de 29 de novembre de 2002, que modifica la Decisió 97/102/CE per la qual s'estableixen les condicions particulars d'importació de productes de la pesca i de l'aqüicultura originaris de Rússia i es deroga la Decisió 2002/808/CE.
DOCE L 324, 29/11/2002

MALALTIES

Real Decret 1071/2002, de 18 d'octubre, pel qual s'estableixen les mesures mínimes de lluita contra la pesta porcina clàssica.
BOE nº 265, 05/11/2002

Ordre ARP/363/2002, de 17 d'octubre, per la qual es declaren oficialment dos focus d'encefalopatia espongiforme bovina a Catalunya.
DOGC nº 3754, 05/11/2002

Decisió de la Comissió, de 6 de novembre de 2002, per la qual s'estableixen plans de mostreig i mètodes de diagnòstic per a la detecció i confirmació de la presència de Bonamiosi (*Bonamia ostreae*) i Marteliososi (*Marteilia refringens*) en els mol·luscs.
DOCE L 305, 07/11/2002

(2002/903/EC) Decisió de la Comissió, de 14 de novembre de 2002, que modifica la Decisió 96/301/CE amb la

finalitat de renovar l'autorització dels Estats membres per adoptar mesures d'urgència contra la propagació de *Pseudomonas solanacearum* (Smith), amb referència a Egipte.
DOCE L 312, 15/11/2002

(2002/906/EC) Decisió de la Comissió, de 15 de novembre de 2002, per la qual es modifica la Decisió 2001/783/CE relativa a les zones de protecció i de vigilància en relació amb la febre catarral ovina a Itàlia.
DOCE L 313, 16/11/2002

Ordre APA/2950/2002, de 20 de novembre, per la qual es deroga l'Ordre de 8 de juny de 2001 per la qual s'estableixen mesures específiques de prevenció en relació amb la febre catarral ovina o llengua blava.
BOE nº 280, 22/11/2002

(2002/942/EC) Decisió de la Comissió, de 29 de novembre de 2002, que modifica la Decisió 2002/537/CE relativa a mesures de protecció contra la malaltia de Newcastle en Austràlia.
DOCE L 324, 29/11/2002

ALTRES

Real Decret 1098/2002, de 25 d'octubre, pel qual es regula l'alimentació d'aus rapinyaires necròfagues amb determinats animals morts i llurs productes.
BOE nº 262, 01/11/2002

(2002/C 275 E/03) Posició comuna (CE) 57/2002, de 27 de juny de 2002, aprovada pel Consell de conformitat amb el procediment establert en l'article 251 del Tractat constituït de la Comunitat Europea, amb vistes a l'adopció d'un Reglament del Parlament

Europeu i del Consell pel qual s'aproven les normes zoosanitàries aplicables als desplaçaments d'animals de companyia sense ànim comercial i es modifica la Directiva 92/65/CEE del Consell.
DOCE C 275E, 12/11/2002

Real Decret 1135/2002, de 31 d'octubre, relatiu a les normes mínimes per a la protecció dels porcs.
BOE nº 278, 20/11/2002

(2002/907/EC) Decisió de la Comissió, de 15 de novembre de 2002, per la qual es reconeix amb caràcter provisional el sistema de xarxes de vigilància per les explotacions d'animals de l'espècie bovina, establert a França de conformitat amb la Directiva 64/432/CEE del Consell.
DOCE L 313, 16/11/2002

LA MEJOR ELECCIÓN EN DESINFECTANTES

Cresovex-S

Fenovex

Desinfección de material, equipos y transportes, locales, suelos, maderas o materiales porosos
MÁXIMA PROTECCIÓN EFICAZ FRENTE A PESTE PORCINA Y FIEBRE AFTOSA

Cresovex-S

DESINFECTANTE A BASE DE FENOLES DE SÍNTESIS Y FENOLES SAPONIFICADOS

COMPOSICIÓN:	O-bencil-p-clorofenol	8 g
	Eoxifene	1 g
	Xiloles	18 g
	Jabones c.a.p.	18 g
	Disolventes c.a.p.	100 ml

ESPECIES DE DESTINO E INDICACIONES: Se destina a la desinfección de silos, paredes, lechos, material y medios de transporte de las explotaciones ganaderas.

VÍA DE ADMINISTRACIÓN, MODO DE EMPLEO Y DOSIFICACIÓN: Se aplica emulsionado en agua a las siguientes dosis:

- Desinfección de locales: usar 1 litro de CRESOVEX-S en 500 litros de agua. Puede emplearse a 1:300 en caso de brote infeccioso.
- Desinfección de suelos, maderas o materiales porosos: usar 1 litro de CRESOVEX-S en 50/100 litros de agua.
- Desinfección de vados de entrada: usar 1 litro de CRESOVEX-S en 100 litros de agua. Renovar semanalmente.
- Desinfección de material, equipos y transportes: emplear 1 litro de CRESOVEX-S por 600 litros de agua.

PERIODO DE SUPRESIÓN: Dejar transcurrir de 24 a 48 horas antes de entrar el ganado en las naves, después de una desinfección con CRESOVEX-S.

CONDICIONES DE CONSERVACIÓN: Conservar a temperatura ambiente.

PRECAUCIONES: El contacto del producto con la piel, mucosas y ojos puede dar lugar a lesiones, por lo cual aconsejamos lavar la zona afectada con abundante agua en caso de contacto. El aplicador debe protegerse con mascarilla, en especial si se trata de personas asmáticas o con enfermedades respiratorias.

PRESENTACIÓN: Envases de 5 litros.

Registro número: 9.028.

s.p. veterinaria, s.a.

Ctra. Reus-Vinyols Km 4,1 • Teléfono 977 85 01 70 • Fax 977 85 04 05
Apartado núm. 60 • 43330 RIUDOMS (Tarragona)

Fenovex

DESINFECTANTES A BASE DE FENOLES DE SÍNTESIS

COMPOSICIÓN:	Para-cloro-ócto-alquil-fenol	6 g
	Orto-fenil-fenol	7 g
	Para-alquil-fenol	2 g
	Disolvente c.a.p.	100 ml

PROPIEDADES FARMACOLÓGICAS: FENOVEX es un desinfectante-detergente basado en la actividad de los derivados fenólicos. Su acción abarca bacterias, hongos y virus, aún en presencia de sustancias orgánicas, y que gracias a los agentes complejantes y detergentes, garantiza una limpieza absoluta sobre las superficies que contacta.

ESPECIES DE DESTINO E INDICACIONES:

1. Locales dedicados a la explotación animal (granjas de cualquier especie animal, salas de incubación, salas de maternidad, etc).
2. Establos de los laboratorios y locales de clínica animal.
3. Medios de transporte.

4. Material de granja (jaulas y utensilios diversos), teniendo presente que FENOVEX no es corrosivo.

VÍA DE ADMINISTRACIÓN, MODO DE EMPLEO Y DOSIFICACIÓN: Se emplea emulsionado en agua, a dosis de 1 litro de FENOVEX en 500 litros de agua, pudiéndose aumentar en casos de microclima elevado a 1 litro de FENOVEX en 100/150 litros de agua.

PERIODO DE SUPRESIÓN: Dejar transcurrir 24 a 48 horas antes de entrar el ganado en las naves después de una desinfección con FENOVEX.

CONDICIONES DE CONSERVACIÓN: Conservar a temperatura ambiente.

INTOXICACIÓN Y SU TRATAMIENTO: La intoxicación por contacto con la piel, mucosas u ojos produce una irritación de los mismos que debe tratarse con lavado abundante de agua. La intoxicación por inhalación puede producirse cuando existen concentraciones ambientales superiores a 5 p.p.m. de p-clorofenol, debiéndose pues aplicar con mascarilla. En caso de síntomas respiratorios deben tratarse sintómicamente (analépticos, antiedematosos y control acidosis metabólica).

PRECAUCIONES: El aplicador debe protegerse con mascarilla, en especial si se trata de personas asmáticas o con enfermedades respiratorias.

PRESENTACIÓN: Envases de 5 litros.

Registro número: 8.083.

CURSOS, MASTERS I POSTGRAUS

Bellaterra

Curs de revisió crítica dels resultats de recerca en farmacologia clínica

Dates: del 5 de febrer al 26 de març de 2003

Organitza: Departament de Farmacologia, de Terapèutica i de Toxicologia de la UAB

Informació: Vanessa Martínez
Tel: 93 581 19 52

e-mail: vanessa.martinez@uab.es

**San Agustín del Guadalix (Madrid)
VI Curs Pràctic de Maneig, Patologia i Cirurgia en Èquids**

Dates: del 7 al 9 de març de 2003

Organitza: Hospital Veterinari Sierra de Madrid, S.L.

Informació: Tel. 91 843 51 43
Fax 91 843 52 44

e-mail: hvsm@veterinario.net

Lugo

Seminari sobre el Sector Lacti Espanyol: Transformacions Recents i Reptes Futurs

Dates: 13 i 14 de març de 2003

Organitza: Associació Espanyola d'Economia Agrària (AEEA).

Informació: IDEGA-Universidade de Santiago de Compostela

Tel 981 591166 Fax 981 59 99 35

e-mail: idegacon@usc.es

Múrcia

Curs de Radiologia en Petits Animals

Dates: del 14 al 16 de març de 2003

Organitza: Departament de Medicina i Cirurgia Animal de la Universitat de Múrcia

Informació: Dra. Amalia Agut

e-mail: amalia@um.es

FIRES, JORNADES I CONGRESSOS

Madrid

XX Congrés AMVAC: Medicina i Cirurgia d'Atenció Immediata

Dates: del 21 al 23 de febrer de 2003

Informació: AMVAC, Tel. 91 563 95 79,
Fax: 91 745 02 33,

e-mail: amvac@line-pro.es

Http: www.amvac.es

Bellaterra

Jornades Pràctiques d'Anestèsia en

Petits Animals

Dates: del 6 al 9 de març de 2003

Organitza: Departament de Medicina i Cirurgia Animals de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB)

Informació: Dr. Félix García Arnas

Tel.: 93 581 15 12

E-mail: Felix.Garcia@uab.es

Tel Aviv, Israel

Taller Internacional de Salut Pública Veterinària

Dates: del 19 de març al 9 d'abril de 2003

Informació: Centre for International Agricultural Development Cooperation (CINADCO).

Tel.: + 972 9 959 57 35/37

Fax: +972 9 959 5733

E-mail: Michel@cinadco.co.il

Annecy, França

Congrés sobre Emergència i Control de les Encefalitis Virals Zoonòtiques

Dates: del 6 al 8 d'abril de 2003

Informació: Fundació Mérieux

Tel.: +33 4 72 40 79 75

Fax: +33 4 72 40 79 50

E-mail: marlene.crozet@fondation-merieux.org

SERVEIS DEL COL·LEGI

SERVEI	HORARI	TELÈFON / E-MAIL
COL·LEGI DE TARRAGONA		
Secretaria, Biblioteca i Internet	dilluns a divendres de 8 a 15h.	977 211 189
COL·LEGI DE BARCELONA		
Secretaria	dilluns a divendres de 9 a 20 h.	932 112 466 ext. 20, 21 depadm@covb.es info@covb.es
Apropem - Borsa de Treball	dilluns a divendres de 9 a 14.45h.	932 112 466 ext. 34 apropem@covb.es
Medicorasse	dilluns a divendres de 10 a 14h. i de 16 a 18h. (excepte dimarts)	932 112 466 ext. 26 medicorasse@covb.es
Assessoria jurídica	dimarts de 17 a 20h.	932 112 466 ext. 26 depjuridic@covb.es
COL·LEGI DE GIRONA		
Secretaria	dilluns a divendres de 9.30 a 13.30h. i de 16.30 a 20.30h.	972 20 00 62 colvetgi@grn.es

TAULELL D'ANUNCIS

• **Es traspasa** consultori veterinari amb perruqueria canina i tenda d'accessoris a Premià de Mar. 90 m². Gestió informatitzada. Ideal per a veterinaris que vulguin independitzar-se o començar una activitat amb uns bons ingressos i horari diürn. Interessats truqueu al telèfon 619 70 86 78.

Avis: per garantir la vigència dels anuncis d'aquesta secció, només es publicaran una vegada. Els anunciants que vulguin aparèixer en edicions posteriors de la revista ho hauran de comunicar expressament a l'editor, David Quesada (premsa@covb.es)

FE D'ERRADES

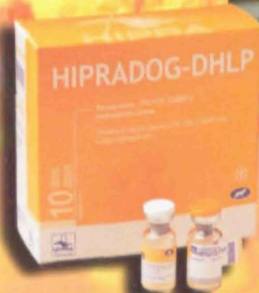
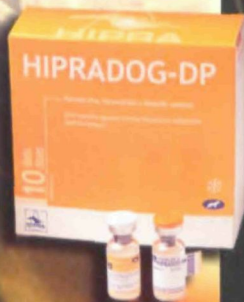
Per un error d'edició, en l'article "Els concursos de gossos d'atura" publicat en el número anterior de la revista, no va aparèixer la següent informació:

- L'any 1971 Ribes de Freser s'incorporà de nou als concursos de gossos de la mà de Valentí Perpinyà i Arturo Soldevila, cap provincial de Ramaderia.

- Actualment actuen com a membres del jurat veterinàries com Maribel Martínez, Raquel Amils i Carme Suñe, del patronat de turisme de Bourgmadame (França).

HIPRADOOG

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

CIERRA LA VENTANA DE VULNERABILIDAD

EN TODAS LAS SITUACIONES

HIPRADOOG-PV. COMPOSICIÓN: POR DOSIS (1 ML): Virus vivo parvovirus canina (CPV) cepa C-780916 $\geq 10^7$ DICT₅₀. N° Reg. 252/1.301-ESP
HIPRADOOG-DP. COMPOSICIÓN: POR DOSIS (1 ML): Fracción liofilizada: Virus vivo moquillo (GDV) cepa Lederle $\geq 10^6$ DICT₅₀. Fracción líquida: Virus vivo parvovirus canina (CPV) cepa C-780916 $\geq 10^7$ DICT₅₀. N° Reg. 252/1.404-ESP
HIPRADOOG-DHL. COMPOSICIÓN: POR DOSIS (1 ML): Fracción liofilizada: Virus vivo moquillo (GDV) cepa Lederle $\geq 10^6$ DICT₅₀; Adenovirus vivo tipo 2 (CAV2) cepa Manhattan $\geq 10^6$ DICT₅₀. Fracción líquida: *Leptospira icterohaemorrhagiae* y canicola inactivadas $\geq 10^9$ microorganismos de cada valencia. N° Reg. 252/1.464-ESP
HIPRADOOG-DHLP. COMPOSICIÓN: POR DOSIS (1 ML): Fracción liofilizada: Virus vivo parvovirus canina (CPV) cepa C-780916 $\geq 10^7$ DICT₅₀; Virus vivo moquillo (GDV) cepa Lederle $\geq 10^6$ DICT₅₀; Adenovirus vivo tipo 2 (CAV2) cepa Manhattan $\geq 10^6$ DICT₅₀. Fracción líquida: *Leptospira icterohaemorrhagiae* y canicola inactivadas $\geq 10^9$ microorganismos de cada valencia. N° Reg. 252/1.405-ESP
INDICACIONES: Prevención de Parvovirus; Parvovirus y Moquillo; Hepatitis, Laringotraqueítis y Leptospirosis; Parvovirus, Moquillo, Hepatitis, Laringotraqueítis y Leptospirosis. **ADMINISTRACIÓN Y DOSIS:** Subcutánea: 1 ml/perro, independientemente de su peso, edad, sexo y raza. No usar la vacuna en animales con posibles parásitos intestinales, en estado de estrés o que estén incubando una enfermedad infectocontagiosa. Trasvasar, mediante una jeringa, la fracción líquida al frasco que contiene la fracción liofilizada, asegurando una completa reconstitución de la vacuna, antes de proceder a su administración. Usar la vacuna inmediatamente después de ser reconstituida. Pueden producirse reacciones aisladas de hipersensibilidad en animales vacunados, en cuyo caso debe administrarse el tratamiento sintomático adecuado. Guardar entre +2 y +8 °C, al abrigo de la luz. No congelar. Esterilizar mediante calor el frasco y su contenido, una vez usado. Prescripción veterinaria. PARA USO VETERINARIO.

LABORATORIOS HIPRA, S.A.

Avda. La Selva, 135 - 17170 Amer (Girona) Spain
Tel. (34) 972 43 06 60 - Fax (34) 972 43 06 61
E-mail: hipra@hipra.com - www.hipra.com

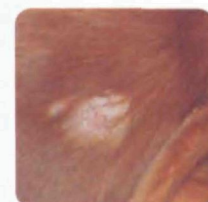
Dermocanis[®] MICOSEPT

Un **nuevo** concepto en dermatología.

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

Dermatitis por *Malassezia*

Dermatofitosis localizada

Dermatitis mixta fúngica-bacteriana

Dermatofitosis generalizada

- **Coadyuvante al tratamiento oral de Micosis**
- **Control en animales que han padecido dermatofitosis, dermatitis por *Malassezia*,...**
- **Control en animales que han padecido piodermas (*Staphylococcus intermedius*...)**
- **Lavado rutinario en perros con predisposición a padecer infecciones mixtas**

veterinaria ESTEVE

Laboratorios Dr. ESTEVE, S.A.
Avda. Mare de Déu de Montserrat, 221 • 08041 Barcelona
Tel.: 93 446 60 00 - Fax: 93 446 62 01

Patrocinador Oficial del

